

Українські організації по-робили також заходи, щоб президент дільниці Квінс Доналд Манс підписав прокламацію Українсько-го Дня у дні 22 січня і доз-волив вивісити український національний прапор біля американського зоряного прапора.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310.

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поабучно):
Любов Колеснік, Володимир Косик, Володимир Левенко, (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Зенон Снілик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 66¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вияв дволичності

Хоча в північнозахідній частині Камбоджі все ще йдуть бої поміж залишками лояльних прем'єр-міністрів Пхоль Потів військ і повстанцями, яких важко відрізнити від в'єтнамського війська, політичні обсерватори вважають, що доля Камбоджі припинена у наслідок тритижневого в'єтнамського "бліцкригу" з благословенням і наявною підтримкою Москви.

Не можна приховати факту, що уряд Пхоль Пота не грішав бажанням служити зумовленою й нездоленою камбоджською народною, — що постійно наголошували ЗСА, таверуючи грубі порушення прав людини в цій країні, — але повалення цього режиму його не менш жорстокими сусідами з Ганою за інстигацією і при безпосередньому втручанні Москви — це неприхований вияв дволичності цих останніх. Це й виявилось найбільш яскраво під час дебатів в Об'єднанні Націй над пропонуваннями резолюціями в справі відтягнення чужоземних військ з території Камбоджі, при чому слід відмітити, що вперше за час існування цієї міжнародної установи в ній виторісався предивний сценарій, коли країни т. зв. "третього світу", — які, до речі, запропонували текст резолюції, — солідаризувались із ЗСА і КНР. Бо, як цього і слід було сподіватися, під час голосування в Раді Безпеки Советський Союз наложив вето на цю навіть загальною резолюцію, сильно насторожуючи проти себе представників "третього світу", які побачили наявний підступ Москви та її намагання закріпити свої позиції у Південносхідній Азії, навіть коштом комуністичного режиму в Камбоджі. Тому й слушно відмічають політичні аналітики, що чергове вето представників "країни рад" — це фактично дипломатична поразка Москви, яка може мати далекосяжні наслідки у її відносинах з країнами "третього світу".

Вміжчасі Південносхідної Азії далі знаходяться в судорогах конфліктів, що їх тепер вже породжують комуністичні "доморобні ватажки" тої чи іншої закраски з великими втратами для нездоленого війнами населення поодиноких країн. Про будьяку стабільність в цій частині світу — голі думати, коли взяти до уваги наслідки встановлення "нового ладу" лідерами Ганою у В'єтнамі, живими свідками чого є тисячі "втікачів на човнах", які скитаються по морях світу в пошукуванні пристановища. Слід сподіватися, що країни "третього світу", які донедавна майже сліпо вірили Москві, прозріють дещо та зрозуміють суть її експансивної політики. Камбоджа — це чергова острогода, що настав час на основну перевірку настанови дещо наївних провідників "третього світу".

Ізраїль плянує нові оселі на окупованих арабських землях

Єрусалим. — Ізраїльські урядові чинники інформують, що протягом наступних кількох днів три оселі військового характеру будуть розбудовані на окупованих арабських територіях, а саме, дві на західному березі ріки Йордан і одна біля міста Газі. Крім того, одна вже довші існуюча військова оселя нещодавно формально стане цивільною оселею.

Це повідомлення наступило напередодні прибуття на Близький Схід американського дипломата Альфреда Атертона, який на доручення президента Джиммі Картера і Державного департаменту старатиметься довести до відновлення безпосередніх

мирових переговорів між Ізраїлем і Єгиптом. Як відомо, Єгипет і ЗСА вважають, що ізраїльські оселі на окупованих арабських землях є нелегальні і становлять поважну перешкоду на шляху до остаточного мирного договору між Єгиптом та Ізраїлем. Таких осель є біля 50 і уряд прем'єра Менахема Бегіна твердить, що ізраїльтяни мають право жити на тих землях, бо вони, мовляв, є історичними територіями жидівського народу. Бегін вважає, що ізраїльські оселі повинні мати право існувати на тих землях навіть після встановлення автономії для місцевих палестинських арабів.

К. Крупський

НІКОЛИ НЕ ПЕРЕЖЕНУТЬ, ЯКЩО ДОСІ НЕ ДОГНАЛИ

Творчі "советського раю" обіцяли здолати і пережити капіталістичний Захід в продукції тих дїбр, що творять добробут людської людини. Здається, що період понад 60-ти років зовсім достатнім для того, щоб говорити про успіх чи невдачу планів творення того добробуту. Напевно, що найкращим доказом зробленого поступу є порівняльні цифри, якими часто оперує американський журнал "Ю. С. Ньюс енд Ворлд Репорт", якого огляди-аналіз політичних і господарсько-економічних проблем є безконфліктними щодо популярності і ясного стило поданого матеріалу.

У випуску цього журналу з датою 18 грудня 1978 р. є чергова стаття з цікавими статистичними даними п. н. "Торгування з Росією — небезпечна гра?", яка графічними відображеннями демонструє порівняння між ЗСА і Советським Союзом таких факторів як величина території, населення і продукції найбільш важливих товарів, а також загальної продукції цих країн.

Очевидно, що під "Росією" редакція журналу розуміє Советський Союз і тому в статті ці назви, "Росія" і "Советський Союз", живаються на зміну. Здається, що ганити редакцію за це не можна, бо вона тільки відображає фактичний стан справ. На ділі, тільки Росія говорить за так званій "Советський Союз", зовсім так, як колись царі-батюшки говорили за цілу царську імперію.

Вміщена карикатура на початку статті зображає дядька Сема, який опинився перед дверема, на яких видніє серп і молот. Дядько Сем читає п'ятак біля дверей такого змісту: "Ми купуємо технологію у квартах, півгальонах, або гальонах (Дядько Сем є завісиди побажаним) — СССР". Напис під дядьком Семом каже: "Постійний донатор крові".

Крізь вікно видно Брежнєва, який очікує дядька Сема. На протилежній сторінці вміщена світлина високих американських урядовців (міністер комерції — Кребс і міністер скарбу Блюментал, американський амбасадор Малькольм Тун та інші), які на початку грудня 1978 року перебували в Москві разом з 350 американськими підприємцями і представниками з советськими урядовцями про поширення торгівлі між ЗСА і Советським Союзом.

В 1977 році торгівля між ЗСА і Советським Союзом виносилася 586 мільйонів доларів. Цим разом американці обговорювали 28 нових комбінованих проєктів, які поширили 6 американсько-советське торгівлю до десяти мільярдів доларів і таким чином американська торгівля з Советським Союзом перевершувала 6 мільярдів доларів (2,5 мільярда) і японсько-советську (2 мільярда).

Як можна сподіватися, американські підприємці дуже радо торгували б з Советським Союзом, але американський уряд забороняє торгівлю деякими товарами, а саме такими, які могли б причинитися до переваги Советського Союзу над Америкою у випадку війни, як наприклад, американські комп'ютери, або модерна телефонічна система, що Советський Союз так радо купив би від американців. Советський Союз також є дуже потрібний свердла (бори) і помпи до видобування нафти при морських берегах. Одна текаська фірма вже погодилася будувати фабрику в "Росії", яка вироблятиме ті потрібні свердла. В минулому році президент Картер був проти будови такої фабрики, бо уважав, що Москва використовуватиме ті свердла для поглиблення енергетичних криз у ЗСА. В цьому році президент Картер погодився на цей 144 мільйонний проєкт тому, що як американці не збудують такої фабрики, то Англія зробить це.

В деяких галузях продукції, як наприклад, комп'ютери і телефонічна система, Америка не має поважних конкурентів, але в більшості ділянок є конкуренти, з існування яких американці так мусять "числитися". Так чи інакше, Америка та деякі західноєвропейські країни в минулому допомагали і далі допомагають розбудовувати советську імперію. Це наочно бачимо з частини статті п. н. "Далеко в степах багатомільярдний показ американського знання діла". Тут мова про величезну фабрику вантажних автомашин (від 15 до 35 тонн потужності), яку збудовано при допомозі американців. Ця фабрика побудована над рікою Кама і є віддаленою від Москви 600 миль. Фабрична машинерія в цьому комплексі американського вибору сягає 29 відсотків. Американські контрактори винагородили за допомогу в будові сумою 438 мільйонів доларів, а цілий фабричний комплекс коштував 5,4 мільярда доларів. Безумовно, американці знають про те, що транспорт завжди був і є Ахілєвою п'ятою російської імперії, а проте, вони допомагають викликати цю традиційну недугу Росії.

[Продовження буде]

Іван Овечко

ПРОТИ КРАЙНОСТЕЙ В ОЦІНЦІ ДИСИДЕНТІВ

Маю на увазі українських дисидентів, або, краще кажучи, борців з руху спротиву проти московсько-большевицького свавілля в Україні, які потрапляють на Захід. Покищо ми маємо їх серед нас дуже мало, але дуже можливо, що їх кількість з часом зросте. Наше відношення до них та оцінка їхньої політично-визвольної "вартості" ніким "згорі" не може бути врегульована, бо кожний з нас поза Україною є вільною людиною з різними переконаннями щодо доцільності того чи іншого шляху і засобу до полегшення долі України й її майбутнього визволення та усамоствінення. Звідси й не зовсім однакові в нас трактування того чи іншого дисидента, що потрапляє до нас і стає членом нашого емігрантського суспільства. І це нормальна річ.

Був час, що й нас, т. зв. нових емігрантів зразу після Другої світової війни, не всі "старі" емігранти як слід розуміли. Не зовсім розуміли й ми їх. Були тертя, конфлікти, доходило навіть до крайностей з обох сторін. Але з часом обидві хвилі еміграції злилися повністю в одне море української політичної еміграції, за винятком, звичайно, незначної частини, що завжди в таких випадках буває.

Але то все були масові припливи людей поза Україну, тепер же прибувають одиниці, тому то співвідносин між нами і ними бувають більш рельєфні, але помітніші, випукліші у всіх деталях неоднакового мислення або підходу до спільних проблем, а звідси й наші крайності в оцінці новоприбулих дисидентів. Позбутися тих крайностей — завдання кожного з нас.

Є серед нас автори статей і такі пресові організації, що постійно шукають причин, щоб повністю дискваліфікувати того чи іншого дисидента як речника нашого народу на батьківщині, а є й такі, що навпаки — приписують тому чи іншому дисиденту непомірності і репрезентативності всього поневоленого українського народу. Обидві ці оцінки — це, звичайно, нікому не потрібні крайності, що не служать добром ані нам, ані їм, ані нашому народові та справі його визволення. Яка ж причина існування цих крайностей?

На мою думку, з одного боку ностальгія тих, що десятиріччями перебувають поза Україною, за свіжим голосом "звільни", за свіжою живою людиною з країни батьків і прадідів, а з другого — переорієнтованість сил і можливостей советської системи щодо її впливу на українську людину "там".

Вступайте в члени УНСоюзу!

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус інж. Лев Якевич

НА СВІТЛЯНИХ КРИЛАХ

Якщо б запитати сьогодні кожну господиню ЗСА, який винахід для неї необхідний — відповідь була б однозгідна — телефон.

Бож телефон становить її зв'язок із зовнішнім світом, дає їй змогу скорої комунікації з родиною, знайомими і в разі потреби зі шпиталем, лікарем, поліцією. Завдяки телефону зв'язоків — її життя є менш монотонне і самотнє.

Якщо б, однак сьогодні, при нашій, здавалось б, високій рівні технології, ми хотіли б заінсталивати телефон у кожній мешканці на світі, виявилось б, що це неможливо, бо в цілому світі немає достатньої кількості міді, щоб провести потрібні проводи.

Маючи те на увазі, в застатках лабораторій багатьох країн роблять дослідні над використанням нових матеріалів для телекомунікації майбутнього. Йдеться, конкретно, про використання лазерних променів та скляних волокон для комунікації та зв'язку в наступних сторіччях.

Професор Басов, нобелівський лауреат та один з провідних лазерних вчених сказав в інтерв'ю з одним із журналістів, що лазер оснований на випромінюванні світла чистого тіла. Русло квантів світла пливе, незначний обвал (лявіна) в кожному атомі ідентично та без заколотів. І це становить джерело його сили та зв'язаності.

Ті світляні кванти провідять світловідником, сконструйованим із тонесеньких скляних волокон. Таке волокно, товщиною завбільшки однієї соті частини міліметра, може витримати обтяження кількох кілограмів. Але найбільшою прикметою тих волокон, це відсутність впливу зовнішніх забурень, а головню ядрового проміявання, що унерухоплює цей модерний засіб комунікаційної сполуки лише на протязі дуже короткого часу.

Незвичайна легкість, малі розміри та велике розповсюдження скляної сировини (пісок) на нашій планеті роблять скляні волокна ідеальним матеріалом для майбутньої комунікації. Притому не слід забувати, що один грам світлопроводу заощадить нам 80 фунтів міді, що, до речі, під теперішню пору, становить 60 відсотків кошту телефонної інсталляції.

У недалекий майбутнос-

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Омельян Плешкевич

ЕКОНОМІКА ПІДСТАВОВА СИЛА УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ

(Доповідь на Пленарній Сесії III Конгресу СКВУ)

[1]

Мені сьогодні припала велика честь виступити перел достойним Пленумом III СКВУ з темою, яка досі, на превеликий жаль, не мала місця і не обговорювалася на такому винятковому форумі.

Світовий Конгрес Вільних Українців — найвище умандатований парламент української діаспори — став передовсім інструментом української визвольної політики, став виразником наших збірних національно-державних і політичних прагнень, і ми з самого початку окреслили його роль як координатора наших національно-політичних, а в тім і ідеологічних прямивань, того координатора, що має за завдання організувати — репрезентувати і здійснювати найважливіші постулати нашого організованого життя, наших збірних зусиль. Тому 10 років ми вирішили, що нам треба своєрідну, найвище умандатовану надбудову, яка буде прямувати до всебічної координації і реалізації тих усіх процесів, що нуртують у нашому збірному організмі.

Не має завдання сьогодні лавати аналізу того, чи СКВУ виправдав наші надії і сподівання, чи існує він тільки формально, і які має труднощі як суперкоординатор наших прямивань, як справжній реалізатор наших завдань, які ми поставили перед ним. Я дозволю собі тільки завважити, що цей наш, як ми сказали, найвище умандатований парламент і його органи діють так, як діють і вив'язуються зі своїх завдань його складові частини на різних теренах його поселення, тобто його крайові центральні організації. Основуючи СКВУ і мандатуючи його важними і відповідальними функціями, ми доказали нашу живучість, наше прагнення до української синтети.

Однією з основних проблем, яка притримує нас

збірні зусилля і хотіння, це справа засобів, справа матеріальних ресурсів, від яких дуже і дуже багато залежить.

Моя доповідь матиме не ідеологічно-декларативний чи теоретичний характер, вона побудована на фактах, числах і реальних атрибутах, без яких ми не зуміємо, при найкращій ідеалістичній поставі, розв'язати тих завдань, які ставити собі СКВУ. Я говоритиму про ролі економіки на службі нашої організованої спільноти.

Ще напередодні скликання СКВУ у 1967 році Українська Пан-Американська Конференція у т. 4-й свого звернення закликала нас: "Устійнити шляхи для скріплення та всестороннього розбудови всіх ділянок українського життя в країнах вільного поселення". Цю самозрозумілу вимогу розбудови ми прийняли як наш імператив, забуваючи однак, що не йдеться тут тільки про самий принцип, але передусім про реальні ресурси людські і матеріальні, які єдині будуть гарантією нашого успіху.

Про які ж ресурси йдеться? Йдеться про економіку як базу — підбудову-фундамент під нашу завершено в СКВУ надбудову і нашу завершено в СКВУ координацію-співді всіх українських себе свідомих чинників. З елементарним поняттям економіки ми всі достатньо ознайомлені, а саме, під цим словом, ми розуміємо фінансово-господарську структуру, яка творить реальну базу життя спільноти, починаючи від релігійного і кінчаючи політичним. А кожна спільнота як основа завершується своєю надбудовою, у нашому випадку красивими центрами. І якщо є сильна база — тоді сильнішою і міцнішою стає надбудова, інакше кажучи, між ними існує тісне пов'язання, існує взаємодія, бо одна одну зумовляє. І завданням надбудови є працювати над зміцненням бази, якої економічна сила віддзеркалює нам вартість нашої спільноти. Наявним прикладом цього ствердження можуть бути такі економічно сильні народи як жиди, німці, японці і інші. Велику роль відіграє економіка в політиці. Бож ніщо іншого як саме економічний фактор зумовив дуже своєрідну класифікацію державних організацій на чотири панівні бльоки держав: американський, європейський, азійський і советський. Не можна оминути і цього факту, яку ролі

відіграє економіка в структурі американського політичного життя і всіх її внутрішніх рефлексів.

А як з нашою економікою? У нас, скажім собі відверто, немає достатнього розуміння для вартостей економіки. Правда, ми розуміємо і дбаємо (бо мусимо) про економіку нашої хати-дому, нашої родини чи ще може церкви. Але чим далі йдемо від тієї порогів на периферії громадського життя, тим з тією економікою у нас справа гіршає і натрапляє на брак фондів — необхідних на якісь реальні і спільноті потрібні заходи. А тим часом, як каже розумна американська приповідка, "ол соллошес бегін віт моні".

Ми творимо надбудови, але не маємо під ними міцної бази, ми складаємо великі і далекосяжого значення плани, але не маємо на них фондів. А якщо починаємо їх збирати — організувати, то це переходить у довгий і важкий процес, результати якого ніколи непевні. І саме оцей чинник у нас чи не найбільша болячка.

"Будувати визвольну концепцію України на трійді історія-мова-література означає, — каже наш визначний вчений-мислитель Ю. Ш., — будувати хату з трьома стінами. Така хата відкрита вітрам і морозам, і дуже легко її зруйнувати. Четвертою стіною повинна бути економіка".

Отже, не маємо ми будувати нашого в повному слова розумінні життя без гарантованих матеріальних ресурсів.

Вертаючись до економіки і її підставового елементу фінансів у житті нашої діаспори, треба ствердити, що ця справа у нас винятково трудна. Надлишка народного доходу українців в різних країнах поселення не є відповідно сконцентрована, а навпаки — розпорощена. Не є плановою централізована і планово розподілена відповідно до національних потреб. А до чого можна дійти з продуманою і плановою працею в цьому аспекті, тобто відповідно до цілеспрямованим національним капіталом на якійсь одній території, чудовий приклад дають нам литовці, які багато років тому зуміли зібрати мільйонний фонд наглої потреби, вони сьогодні мають свої шпитали, старечі доми, своє шкільництво, свої видавництва, клуби, театр тощо. Ми спромоглися на Гарвард, на

пам'ятник Шевченкові, на Енциклопедію Українознавства, на безліч церков тощо, але це були відокремлені проєкти, які прихилилось з великим трудом реалізувати, які все ще перебувають у стадії заборговування.

Отже, висновок з вищесказаного очевидний: на сьогодні, в житті нашої спільноти немає, мабуть, нічого важливішого як господарська політика, тобто: планування і унапрямлювання розвитку українсько-господарських процесів. Тому наш провід СКВУ і наші крайові центральні повинні доложити всіх зусиль, щоб змінити дотеперішній курс нашої т. зв. економічної політики, і почати систематичне і доцільне планування, економічну координацію наших ресурсів і стимулювати нову необхідну ініціативу. Дещо в цьому напрямі зробив уже УККА, основою в 1977 році Крайову Господарську Раду, але це тільки початок. Таку ж ініціативу мусять проявити інші крайові центральні, а в першу чергу СКВУ, якщо він має виконати доручені йому завдання.

Черговим питанням, на якому слід нам зупинитися: який економічний потенціалом ми розпоряджаємося, тобто пригляньмося, як виглядає економічна ситуація українців в діаспорі. Ілюструймо її на прикладі кількох країн. Почнемо з наймолодшого на верствування української еміграції, якими є українці в Австралії, де поселилися вони шойно після II світової війни. Усіх їх там приблизно 34 тисячі, а з них 6,5 тисяч є членами 6-ох кооператив, що становить 19 відсотків, з капіталом понад 15 мільйонів. Кооперативи завершують свою діяльність Радою Українських Кооперативів Австралії. У приватному секторі українців в Австралії зуміли організувати дві "ясні" фабрики з майном коло 5 мільйонів і 6 будівельних компаній з 10 мільйонами доларів. Крім цих великих підприємств, існує там ціла мережа купців, ремісників і інших підприємств, мають вони зорганізоване рідне шкільництво, 3 газети, різні культурні товариства, молодіжні організації і т. д., а найбільш прикметне явище це те, що українці Австралії живуть у справжньому розсіянні по шлій країні, тобто не живуть у якомусь одному місці свого поселення, але це їм не перешкоджало сконцентрувати шлий процес свого життя, передовсім на економічній базі.

[Продовження буде]

ПРОТОКОЛ

29-ої ЗВЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в місті Піттсбургу, Пеннсильвенія
в готелі The Pittsburgh Hilton, Gateway Center

починаючи від 22-го травня до 27-го травня, включно — 1978 р.

16. ВНЕСЕННЯ І УХВАЛИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

(Закінчення з попереднього числа)

(21)

Володимир Борисевич-Бойд (94) вносить: „Тому, що на залі є мало делегатів, ухвалювати тільки рекомендації щоб не було ніяких резолюцій“. Внесок підтримав Волод. Бережан (14). Предсидник, по переведенні голосування, ствердив, що внесок делегата Волод. Борисевич-Бойд (94) прийнято більшістю голосів, при *трьох голосах проти*.

ВСІ НАСТУПНІ РІШЕННЯ БУДУТЬ ЛИШ РЕКОМЕНДАЦІЇ.

Волод. Борисевич-Бойд ставить внесення, щоб проект про секретарські справи поставити під голосування. Внесок підтримує д-р Володимир Сенечак (27). Предсидник піддає під голосування — текст проекту — як нижче подано:

Секретарські справи

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Збільшити дотеперішні дивіденди для активних членів на 25%, а за виплати грамоти на 50%.

2. Членам, що мають поліси класи „В“ і „ДП“, які осягнули 78-й рік життя і належать найменше 15 літ до УНСОЮЗУ — виплачувати дивіденди у висоті річної вкладки.

3. Приймати без лікарської перевірки членів у добром здоров'ї на наступні забезпеченні суми: 5,000 дол. до 45-го року життя; 3,000 дол. до 50-го року життя; 2,000 дол. до 55-го року життя; 1,000 дол. до 60-го року життя.

4. Підвищити секретарям винагороду за приєднування членів за 1,000-доларову грамоту до 15 доларів, а за 500-доларову грамоту до 7.50 дол.

Ухвалено більшістю голосів при менше, як ¼ присутніх на залі делегатів.

Йосип Лисогір подає пропозицію, щоб Екзекутива перевірила можливість побудови нового дому на Союзівці у величчій 100 кімнат і щоб звітнувалася про це на річному засіданні 1979 р. Справа ця мусить бути узгоджена і мати дозвіл на фінансування будови від Забезпеченого Стейтового Уряду. Після того, щоб приступити до будови й викінчити її перед травнем 1982, щоб можна було там відбудувати Конвенцію.

ВНЕСОК: Побудувати на Союзівці новий дім зі сто кімнатами, щоб 30-ту Конвенцію УНСОЮЗУ можна було відбудувати на Союзівці. Головний Екзекутивний Комітет пропонує план будови на засіданні Головного Уряду весною 1979 року.

Прийнято більшістю голосів (присутні на залі біля ¼ делегатів).

Предсидник пояснює, що була ухвала, що всі пропозиції, які будуть внесені, мають бути рекомендаціями, якщо більшість за ними заявляється — тому піддає внесок п. Лисогора, як рекомендацію. По переведенні голосування стверджує, що прийнято одностайно.

Інж. Степан Куропас, поч. член і голова Сенйорів, залишив внесок на письмі, який відчитано, а саме:

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Конвенція доручає Головному Екзекутивному Комітету виконати схвалені вже в 1975/76 роках постанови, а саме:

1. Докласти всіх старань, щоб побудувати на Союзівці апартаментовий дім для союзних сенйорів у найкоротшому часі.

2. Подбати про цвинтар у Кергонсоні, або в сусідстві Союзівки для союзівців.

3. Пропагувати в пресі і серед членів УНСОЮЗУ записи майна на народні цілі серед самітників і заможних подруж, зокрема на Союзівці.

4. Призначити суму 1,000 дол. на діяльність Комісії на рік 1978/79, а зокрема на кошти З'їзду сенйорів в червні 1978.

Підписали: Ст. Куропас, М. Чучман, В. Дідик, Я. Падох, Р. Слободан, І. Іванчук.

Внесок цей підтримано й після голосування предсидник ствердив, що ухвалено більшістю голосів (при присутності коло ¼ делегатів).

Д-р Іван Фліс, — новообраний головний предсидник УНСОЮЗУ, виголосив по-англійськи й по-українськи наступну промову:

Слово новообраного головного предсидника
д-ра Івана О. Фліса

Пане Предсиднику, Шановні Пані і Панове Делегати 29-ої Конвенції Українського Народного Союзу.

Прощу прийняти від мене ширшу подяку за це довір'я, яке Ви мені виявили вибором мене на головного предсидника Українського Народного Союзу, цієї найстаршої і найбільшій українській організації у вільному світі. Дякую Вам за вибір Головного Уряду в такому складі, який Ви відомолили сьогоднішньому на п'ять років.

Цим вибором Ви доказали, що Ви знаєте і розумієте головні проблеми, які існують в нашій установі. І планую зробити повний ужиток із знання цих проблем, що його мають новообрані члени Головного Уряду, для добра нашої інституції.

Ми закінчуємо цю нашу Конвенцію дещо поділені. Ніхто бо не є цілком певний, хто виграв, а хто програв. Я думаю, що виграв Український Народний Союз! Ми старалися, щоб в наших керівних органах мали свою репрезентацію всі прошарки, які становлять нашу внутрішню структуру. Я думаю, що це неможливо, щоб кожна група могла мати в керівних органах нашого Союзу кількісню таку репрезентацію, яка на її думку і в її оцінці належить. Тем усім, які не є адвокатами її своєї репрезентації в наших керівних органах, шире дораджую, щоб вони головну увагу звертали на якість, а не на кількість тієї репрезентації.

Я не бажав і не бажав очолювати нашу славу організації та репрезентувати в ній будь-яку одну чи дві групи, які входять в її внутрішню структуру. Я вважаю, що голова нашого братського Українського Народного Союзу повинен однаково заступати інтереси всіх груп: тут народжені, давніші поселенці і нових іммігрантів, які і всі релігійні віровизнання та всі політичні угруповання. Це я виконуватиму і вірю та очікую, що в цьому матиму повну підтримку і співпрацю всіх членів нашого Головного Уряду, наших відділових урядовців і від усіх Вас, Браття і Сестри, бо наше членство в нашій братській установі робить нас братами і сестрами.

Особисто я вважаю себе за дуже щасливу людину: я є „старим іммігрантом“, бо приїхав до Америки в 1935-му році; я є американцем, бо виріс і виховався в Америці, і я є новим іммігрантом, бо з новими іммігрантами, зокрема з їхньою „Самопоміччю“ в Нью Йорку, працюю вже половину свого життя. Так то бувши в одній особі репрезентантом усіх трьох головних секторів нашої внутрішньої структури, знаючи і розуміючи їхні потреби і мрії, я докладаю всіх своїх сил, щоб усім забезпечити в нашій установі найкращий розвиток і найбільш надійну будучність. Будь-яка, навіть найменша дискримінація будь-якої складової частини членства нашої великої і славної установи була б великою шкодою для всієї нашої організації.

Докладомо всіх наших сил і зусиль, щоб викувати ті рани, які могли заіснувати внутрі і з-зовні нашого Батька — Союзу, бо знаємо, що тільки тоді, як позбудемося будь-яких пересудів чи ненависті з наших рядів та як привернемо згоду і братерство між нами, зможемо спільно створити головну передумову дальшого і невпинного росту членства і майна нашого Союзу.

Я прирікаю, що наш Головний Уряд спиратиметься більше на спільних акцій та частіших зустрічах і нарадах наших керівних органів, як цього вимагають братська структура і характер та найкращі інтереси нашого Українського Народного Союзу. Я зможу виконати це тільки тоді, як у цьому допоможе мені кожний член Головного Уряду. Такої допомоги і співпраці я прошу і очікую...

Д-р Іван Фліс, новообраний головний предсидник УНСОЮЗУ, просить ухвалити дві резолюції:

1. Урядовці й делегати 29-ої Конвенції, що відбулася в дніх від 22-27 травня 1978 у місті Піттсбургу, висловлюють признання й подяку Конвенційному Комітету, який під проводом Андрія Джули, головного радного УНСОЮЗУ, виконав дуже добру працю і гарно влаштував Конвенцію, яка є однією з кращих наших Конвенцій. Окрема подяка належить панові Михайлові Комічаківі, який дуже багато старань і праці вложив для успішної пропаганди у радіо і пресі про наш Український Народний Союз і Конвенцію, прислуговуючись дуже добре добром українському імені. Подяка належить також пані Анні Комічак за організування прогулянки кораблем, а пані Анні Малюк за пригарає влаштування конвенційного Бенкету. Дякуємо також Богданові Грицишиніві, керманічеві Концерту.

2. Висловлюємо також подяку Конвенційній Президії, яку очолював д-р Ярослав Падох. Д-р Ярослав Падох і його цілий штаб, ціла Президія, виконували свої функції в найкращий спосіб, виявлялися зі всіх конвенційних клопотів в чудесний спосіб. Я прошу подякувати їм за їх роботу. (На залі оплески).

Пані і Панове, коли повернетеся до Ваших місцевостей, не дуже оповідайте про це, що нас ділило на цій Конвенції, а більш оповідайте про те, що нас єдиє, що дає силу й насагу найбільшій нашій організації. Катастрофа не стала і не станеться. Союз не замислиться через кількох осіб, бо мав він ще гірші клопоти, а все виявився з них. Я вірю, що ми зможемо розбудувати Союз не лише у мистецтві, але й у членстві, бо члени є найбільшим нашим майном. І ми будемо концентрувати нашу працю на організуванні членів, щоб за 4 роки, коли прийдемо перед Вас, ми виказали приріст числа членів. Цілий новообраний Головний Уряд, а так само дотеперішній, дякує Вам усім за терпеливість, яку ви виказали протягом 6-ти днів. Ви виявляли добре з усіх Ваших обов'язків. Дякую Вам, щасливо повертайтеся до Ваших домів.

(На залі рясні оплески).

Д-р Ярослав Падох, дякує новообраному головному предсидникові за слово, заявляючи, що коли б лише частина з того, що він сказав, була виконана, то перед нашим Союзом гарне майбутнє росту для добра членів і українського народу.

Д-р Володимир Сенечак (27) вносить дві рекомендації, які підтримав Роман Припхан (399), а саме:

році; я є американцем, бо виріс і виховався в Америці, і я є новим іммігрантом, бо з новими іммігрантами, зокрема з їхньою „Самопоміччю“ в Нью Йорку, працюю вже половину свого життя. Так то бувши в одній особі репрезентантом усіх трьох головних секторів нашої внутрішньої структури, знаючи і розуміючи їхні потреби і мрії, я докладаю всіх своїх сил, щоб усім забезпечити в нашій установі найкращий розвиток і найбільш надійну будучність. Будь-яка, навіть найменша дискримінація будь-якої складової частини членства нашої великої і славної установи була б великою шкодою для всієї нашої організації.

Докладомо всіх наших сил і зусиль, щоб викувати ті рани, які могли заіснувати внутрі і з-зовні нашого Батька — Союзу, бо знаємо, що тільки тоді, як позбудемося будь-яких пересудів чи ненависті з наших рядів та як привернемо згоду і братерство між нами, зможемо спільно створити головну передумову дальшого і невпинного росту членства і майна нашого Союзу.

Я прирікаю, що наш Головний Уряд спиратиметься більше на спільних акцій та частіших зустрічах і нарадах наших керівних органів, як цього вимагають братська структура і характер та найкращі інтереси нашого Українського Народного Союзу. Я зможу виконати це тільки тоді, як у цьому допоможе мені кожний член Головного Уряду. Такої допомоги і співпраці я прошу і очікую...

Д-р Іван Фліс, новообраний головний предсидник УНСОЮЗУ, просить ухвалити дві резолюції:

1. Урядовці й делегати 29-ої Конвенції, що відбулася в дніх від 22-27 травня 1978 у місті Піттсбургу, висловлюють признання й подяку Конвенційному Комітету, який під проводом Андрія Джули, головного радного УНСОЮЗУ, виконав дуже добру працю і гарно влаштував Конвенцію, яка є однією з кращих наших Конвенцій. Окрема подяка належить панові Михайлові Комічаківі, який дуже багато старань і праці вложив для успішної пропаганди у радіо і пресі про наш Український Народний Союз і Конвенцію, прислуговуючись дуже добре добром українському імені. Подяка належить також пані Анні Комічак за організування прогулянки кораблем, а пані Анні Малюк за пригарає влаштування конвенційного Бенкету. Дякуємо також Богданові Грицишиніві, керманічеві Концерту.

2. Висловлюємо також подяку Конвенційній Президії, яку очолював д-р Ярослав Падох. Д-р Ярослав Падох і його цілий штаб, ціла Президія, виконували свої функції в найкращий спосіб, виявлялися зі всіх конвенційних клопотів в чудесний спосіб. Я прошу подякувати їм за їх роботу. (На залі оплески).

Пані і Панове, коли повернетеся до Ваших місцевостей, не дуже оповідайте про це, що нас ділило на цій Конвенції, а більш оповідайте про те, що нас єдиє, що дає силу й насагу найбільшій нашій організації. Катастрофа не стала і не станеться. Союз не замислиться через кількох осіб, бо мав він ще гірші клопоти, а все виявився з них. Я вірю, що ми зможемо розбудувати Союз не лише у мистецтві, але й у членстві, бо члени є найбільшим нашим майном. І ми будемо концентрувати нашу працю на організуванні членів, щоб за 4 роки, коли прийдемо перед Вас, ми виказали приріст числа членів. Цілий новообраний Головний Уряд, а так само дотеперішній, дякує Вам усім за терпеливість, яку ви виказали протягом 6-ти днів. Ви виявляли добре з усіх Ваших обов'язків. Дякую Вам, щасливо повертайтеся до Ваших домів.

(На залі рясні оплески).

Д-р Ярослав Падох, дякує новообраному головному предсидникові за слово, заявляючи, що коли б лише частина з того, що він сказав, була виконана, то перед нашим Союзом гарне майбутнє росту для добра членів і українського народу.

Д-р Володимир Сенечак (27) вносить дві рекомендації, які підтримав Роман Припхан (399), а саме:

році; я є американцем, бо виріс і виховався в Америці, і я є новим іммігрантом, бо з новими іммігрантами, зокрема з їхньою „Самопоміччю“ в Нью Йорку, працюю вже половину свого життя. Так то бувши в одній особі репрезентантом усіх трьох головних секторів нашої внутрішньої структури, знаючи і розуміючи їхні потреби і мрії, я докладаю всіх своїх сил, щоб усім забезпечити в нашій установі найкращий розвиток і найбільш надійну будучність. Будь-яка, навіть найменша дискримінація будь-якої складової частини членства нашої великої і славної установи була б великою шкодою для всієї нашої організації.

Докладомо всіх наших сил і зусиль, щоб викувати ті рани, які могли заіснувати внутрі і з-зовні нашого Батька — Союзу, бо знаємо, що тільки тоді, як позбудемося будь-яких пересудів чи ненависті з наших рядів та як привернемо згоду і братерство між нами, зможемо спільно створити головну передумову дальшого і невпинного росту членства і майна нашого Союзу.

Я прирікаю, що наш Головний Уряд спиратиметься більше на спільних акцій та частіших зустрічах і нарадах наших керівних органів, як цього вимагають братська структура і характер та найкращі інтереси нашого Українського Народного Союзу. Я зможу виконати це тільки тоді, як у цьому допоможе мені кожний член Головного Уряду. Такої допомоги і співпраці я прошу і очікую...

Д-р Іван Фліс, новообраний головний предсидник УНСОЮЗУ, просить ухвалити дві резолюції:

1. Урядовці й делегати 29-ої Конвенції, що відбулася в дніх від 22-27 травня 1978 у місті Піттсбургу, висловлюють признання й подяку Конвенційному Комітету, який під проводом Андрія Джули, головного радного УНСОЮЗУ, виконав дуже добру працю і гарно влаштував Конвенцію, яка є однією з кращих наших Конвенцій. Окрема подяка належить панові Михайлові Комічаківі, який дуже багато старань і праці вложив для успішної пропаганди у радіо і пресі про наш Український Народний Союз і Конвенцію, прислуговуючись дуже добре добром українському імені. Подяка належить також пані Анні Комічак за організування прогулянки кораблем, а пані Анні Малюк за пригарає влаштування конвенційного Бенкету. Дякуємо також Богданові Грицишиніві, керманічеві Концерту.

2. Висловлюємо також подяку Конвенційній Президії, яку очолював д-р Ярослав Падох. Д-р Ярослав Падох і його цілий штаб, ціла Президія, виконували свої функції в найкращий спосіб, виявлялися зі всіх конвенційних клопотів в чудесний спосіб. Я прошу подякувати їм за їх роботу. (На залі оплески).

Пані і Панове, коли повернетеся до Ваших місцевостей, не дуже оповідайте про це, що нас ділило на цій Конвенції, а більш оповідайте про те, що нас єдиє, що дає силу й насагу найбільшій нашій організації. Катастрофа не стала і не станеться. Союз не замислиться через кількох осіб, бо мав він ще гірші клопоти, а все виявився з них. Я вірю, що ми зможемо розбудувати Союз не лише у мистецтві, але й у членстві, бо члени є найбільшим нашим майном. І ми будемо концентрувати нашу працю на організуванні членів, щоб за 4 роки, коли прийдемо перед Вас, ми виказали приріст числа членів. Цілий новообраний Головний Уряд, а так само дотеперішній, дякує Вам усім за терпеливість, яку ви виказали протягом 6-ти днів. Ви виявляли добре з усіх Ваших обов'язків. Дякую Вам, щасливо повертайтеся до Ваших домів.

(На залі рясні оплески).

Д-р Ярослав Падох, дякує новообраному головному предсидникові за слово, заявляючи, що коли б лише частина з того, що він сказав, була виконана, то перед нашим Союзом гарне майбутнє росту для добра членів і українського народу.

Д-р Володимир Сенечак (27) вносить дві рекомендації, які підтримав Роман Припхан (399), а саме:

році; я є американцем, бо виріс і виховався в Америці, і я є новим іммігрантом, бо з новими іммігрантами, зокрема з їхньою „Самопоміччю“ в Нью Йорку, працюю вже половину свого життя. Так то бувши в одній особі репрезентантом усіх трьох головних секторів нашої внутрішньої структури, знаючи і розуміючи їхні потреби і мрії, я докладаю всіх своїх сил, щоб усім забезпечити в нашій установі найкращий розвиток і найбільш надійну будучність. Будь-яка, навіть найменша дискримінація будь-якої складової частини членства нашої великої і славної установи була б великою шкодою для всієї нашої організації.

Докладомо всіх наших сил і зусиль, щоб викувати ті рани, які могли заіснувати внутрі і з-зовні нашого Батька — Союзу, бо знаємо, що тільки тоді, як позбудемося будь-яких пересудів чи ненависті з наших рядів та як привернемо згоду і братерство між нами, зможемо спільно створити головну передумову дальшого і невпинного росту членства і майна нашого Союзу.

Я прирікаю, що наш Головний Уряд спиратиметься більше на спільних акцій та частіших зустрічах і нарадах наших керівних органів, як цього вимагають братська структура і характер та найкращі інтереси нашого Українського Народного Союзу. Я зможу виконати це тільки тоді, як у цьому допоможе мені кожний член Головного Уряду. Такої допомоги і співпраці я прошу і очікую...

Д-р Іван Фліс, новообраний головний предсидник УНСОЮЗУ, просить ухвалити дві резолюції:

1. Урядовці й делегати 29-ої Конвенції, що відбулася в дніх від 22-27 травня 1978 у місті Піттсбургу, висловлюють признання й подяку Конвенційному Комітету, який під проводом Андрія Джули, головного радного УНСОЮЗУ, виконав дуже добру працю і гарно влаштував Конвенцію, яка є однією з кращих наших Конвенцій. Окрема подяка належить панові Михайлові Комічаківі, який дуже багато старань і праці вложив для успішної пропаганди у радіо і пресі про наш Український Народний Союз і Конвенцію, прислуговуючись дуже добре добром українському імені. Подяка належить також пані Анні Комічак за організування прогулянки кораблем, а пані Анні Малюк за пригарає влаштування конвенційного Бенкету. Дякуємо також Богданові Грицишиніві, керманічеві Концерту.

2. Висловлюємо також подяку Конвенційній Президії, яку очолював д-р Ярослав Падох. Д-р Ярослав Падох і його цілий штаб, ціла Президія, виконували свої функції в найкращий спосіб, виявлялися зі всіх конвенційних клопотів в чудесний спосіб. Я прошу подякувати їм за їх роботу. (На залі оплески).

Пані і Панове, коли повернетеся до Ваших місцевостей, не дуже оповідайте про це, що нас ділило на цій Конвенції, а більш оповідайте про те, що нас єдиє, що дає силу й насагу найбільшій нашій організації. Катастрофа не стала і не станеться. Союз не замислиться через кількох осіб, бо мав він ще гірші клопоти, а все виявився з них. Я вірю, що ми зможемо розбудувати Союз не лише у мистецтві, але й у членстві, бо члени є найбільшим нашим майном. І ми будемо концентрувати нашу працю на організуванні членів, щоб за 4 роки, коли прийдемо перед Вас, ми виказали приріст числа членів. Цілий новообраний Головний Уряд, а так само дотеперішній, дякує Вам усім за терпеливість, яку ви виказали протягом 6-ти днів. Ви виявляли добре з усіх Ваших обов'язків. Дякую Вам, щасливо повертайтеся до Ваших домів.

(На залі рясні оплески).

Д-р Ярослав Падох, дякує новообраному головному предсидникові за слово, заявляючи, що коли б лише частина з того, що він сказав, була виконана, то перед нашим Союзом гарне майбутнє росту для добра членів і українського народу.

Д-р Володимир Сенечак (27) вносить дві рекомендації, які підтримав Роман Припхан (399), а саме:

році; я є американцем, бо виріс і виховався в Америці, і я є новим іммігрантом, бо з новими іммігрантами, зокрема з їхньою „Самопоміччю“ в Нью Йорку, працюю вже половину свого життя. Так то бувши в одній особі репрезентантом усіх трьох головних секторів нашої внутрішньої структури, знаючи і розуміючи їхні потреби і мрії, я докладаю всіх своїх сил, щоб усім забезпечити в нашій установі найкращий розвиток і найбільш надійну будучність. Будь-яка, навіть найменша дискримінація будь-якої складової частини членства нашої великої і славної установи була б великою шкодою для всієї нашої організації.

Докладомо всіх наших сил і зусиль, щоб викувати ті рани, які могли заіснувати внутрі і з-зовні нашого Батька — Союзу, бо знаємо, що тільки тоді, як позбудемося будь-яких пересудів чи ненависті з наших рядів та як привернемо згоду і братерство між нами, зможемо спільно створити головну передумову дальшого і невпинного росту членства і майна нашого Союзу.

Я прирікаю, що наш Головний Уряд спиратиметься більше на спільних акцій та частіших зустрічах і нарадах наших керівних органів, як цього вимагають братська структура і характер та найкращі інтереси нашого Українського Народного Союзу. Я зможу виконати це тільки тоді, як у цьому допоможе мені кожний член Головного Уряду. Такої допомоги і співпраці я прошу і очікую...

Д-р Іван Фліс, новообраний головний предсидник УНСОЮЗУ, просить ухвалити дві резолюції:

1. Урядовці й делегати 29-ої Конвенції, що відбулася в дніх від 22-27 травня 1978 у місті Піттсбургу, висловлюють признання й подяку Конвенційному Комітету, який під проводом Андрія Джули, головного радного УНСОЮЗУ, виконав дуже добру працю і гарно влаштував Конвенцію, яка є однією з кращих наших Конвенцій. Окрема подяка належить панові Михайлові Комічаківі, який дуже багато старань і праці вложив для успішної пропаганди у радіо і пресі про наш Український Народний Союз і Конвенцію, прислуговуючись дуже добре добром українському імені. Подяка належить також пані Анні Комічак за організування прогулянки кораблем, а пані Анні Малюк за пригарає влаштування конвенційного Бенкету. Дякуємо також Богданові Грицишиніві, керманічеві Концерту.

2. Висловлюємо також подяку Конвенційній Президії, яку очолював д-р Ярослав Падох. Д-р Ярослав Падох і його цілий штаб, ціла Президія, виконували свої функції в найкращий спосіб, виявлялися зі всіх конвенційних клопотів в чудесний спосіб. Я прошу подякувати їм за їх роботу. (На залі оплески).

Пані і Панове, коли повернетеся до Ваших місцевостей, не дуже оповідайте про це, що нас ділило на цій Конвенції, а більш оповідайте про те, що нас єдиє, що дає силу й насагу найбільшій нашій організації. Катастрофа не стала і не станеться. Союз не замислиться через кількох осіб, бо мав він ще гірші клопоти, а все виявився з них. Я вірю, що ми зможемо розбудувати Союз не лише у мистецтві, але й у членстві, бо члени є найбільшим нашим майном. І ми будемо концентрувати нашу працю на організуванні членів, щоб за 4 роки, коли прийдемо перед Вас, ми виказали приріст числа членів. Цілий новообраний Головний Уряд, а так само дотеперішній, дякує Вам усім за терпеливість, яку ви виказали протягом 6-ти днів. Ви виявляли добре з усіх Ваших обов'язків. Дякую Вам, щасливо повертайтеся до Ваших домів.

(На залі рясні оплески).

Д-р Ярослав Падох, дякує новообраному головному предсидникові за слово, заявляючи, що коли б лише частина з того, що він сказав, була виконана, то перед нашим Союзом гарне майбутнє росту для добра членів і українського народу.

Д-р Володимир Сенечак (27) вносить дві рекомендації, які підтримав Роман Припхан (399), а саме:

році; я є американцем, бо виріс і виховався в Америці, і я є новим іммігрантом, бо з новими іммігрантами, зокрема з їхньою „Самопоміччю“ в Нью Йорку, працюю вже половину свого життя. Так то бувши в одній особі репрезентантом усіх трьох головних секторів нашої внутрішньої структури, знаючи і розуміючи їхні потреби і мрії, я докладаю всіх своїх сил, щоб усім забезпечити в нашій установі найкращий розвиток і найбільш надійну будучність. Будь-яка, навіть найменша дискримінація будь-якої складової частини членства нашої великої і славної установи була б великою шкодою для всієї нашої організації.

Докладомо всіх наших сил і зусиль, щоб викувати ті рани, які могли заіснувати внутрі і з-зовні нашого Батька — Союзу, бо знаємо, що тільки тоді, як позбудемося будь-яких пересудів чи ненависті з наших рядів та як привернемо згоду і братерство між нами, зможемо спільно створити головну передумову дальшого і невпинного росту членства і майна нашого Союзу.

Я прирікаю, що наш Головний Уряд спиратиметься більше на спільних акцій та частіших зустрічах і нарадах наших керівних органів, як цього вимагають братська структура і характер та найкращі інтереси нашого Українського Народного Союзу. Я зможу виконати це тільки тоді, як у цьому допоможе мені кожний член Головного Уряду. Такої допомоги і співпраці я прошу і очікую...

Д-р Іван Фліс, новообраний головний предсидник УНСОЮЗУ, просить ухвалити дві резолюції:

1. Урядовці й делег

Відзначення 75-річчя професора Василя Лева

Проф. д-р Василь Лев — відомий український науковець і суспільно-громадський діяч. Він є автором і редактором біля 325 позицій наукових праць, розвідок, статей, оглядів і рецензій.

Головна діяльність проф. Лева — це дослідження над історією української мови і літератури і взаємин їх із іншими мовами й літературами, зокрема досліді в ділянках старослов'янської мови і слов'янської палеографії, а також — бібліографії.

З метою відзначення тієї багатогранної наукової і громадської діяльності проф. Василя Лева, Діловий Комітет Наукового Товариства ім. Т. Шевченка і його Філологічної Секції влаштував 29-го грудня 1978 року в приміщеннях Українського Інституту Америки в Нью-Йорку ювілейну зустріч у його 75-річчя.

Програма зустрічі складалася із двох частин: наукової конференції і вечірньої зустрічі у його 75-річчя.

Наукову конференцію відкрив і провів проф. д-р Ярослав Падло, голова НТШ в Америці; він накреслював, «багаторазово наукову діяльність» проф. Лева, представив доповіді на ювілейній конференції.

Д-р Василь Верган, викладач Українського Вільного Університету, зупинився над життєвим шляхом Ювілята. Проф. Лев народився 7-го лютого 1903 року в селі Старий Ярві, повіт Яворів, Західна Україна, «походив із священницького роду. Учився в українських гімназіях у Яворові та Перемишлі, студіював слов'янську філологію в українському Тайному Університеті у Львові (1922-23); германську і слов'янську філологію в Університеті ім. Яна Казимира у Львові (1923-28). У 1930 році одержав ступінь доктора філософії в ділянці слов'янської філології на основі дисертації „Крехівський Апостол“ — пам'ятка української літературної мови ХІІ століття”. Працював гімназійним учителем української, польської і німецької мов у Львові, Криничі, Відні, Байроті і Міттенвалді та професором української мови, слов'янської філології і порівняльного мовознавства у Львівському університеті, Педагогічному Інституті у Львові, Українській греко-католицькій семінарії в Баварії, Українському Вільному Університеті в Мюнхені, Українському Католицькому Університеті ім. Папи Климента в Римі (в цьому ж університеті декан філософсько-гуманістичного факультету) і професором сучасних мов у жіночому коледжі „Меріууд” у Скрентоні, Па.

Проф. В. Лев — член численних українських організацій та товариств, чужинських і українських наукових установ як УВАН і НТШ. Надзвичайно активну діяльність провадив проф. Лев у НТШ в Америці: директор Філологічної Секції, голова Бібліологічної і Термінологічної Комісії та Комісії Регіональних дослідів і публікацій.

Д-р Дмитро Штогирин, професор Ілліноського університету, доповідав про „Працю професора Лева на полі української літератури”.

Хоча проф. Лев вибрав мовознавство, як наукову діяльність свого зацікавлення, однак, як зазначив доповідач, ювілят „вже від ранніх літ своєї професійно-наукової діяльності присвячував велику пильну увагу розвитку української літератури, друкуючи ряд більших і менших праць у цьому питанні”.

Давно стало звичаєм, що майже кожний мовознавець був одночасно і літературним критиком.

Получення цих двох дисциплін для проф. Лева було, на думку доповідача, майже органічним, бо цьому сприяла „його докторська дисертація, темою якої була аналіз „Крехівського Апостола”, рукописної пам'ятки з ХІІ ст.” У майже всіх літературних працях проф. Лева „замітний суто науковий підхід літературознавця, оснований на принципах філологічних методів, чим учений дав замі-

ний вклад у скарбницю нашого літературознавства”.

Проф. Штогирин проаналізував праці Ювілята з літературознавства, зазначаючи, що найновіша його праця про Богдана Лепкого, як 193-й том „Записок НТШ” під назвою „Богдан Лепкий, 1871-1941” життя і творчість”, слід „уважати опус магіум ученого”.

Доповідь д-ра Богдана Чопика, з університету Юта на тему „Професор В. Лев — літописець і дослідник процесів розвитку галицького говору”, прочитав д-р Євген Федоренко, бо автор не міг, із-за поважних перешкод, прийти на конференцію.

Проф. Чопик розглянув мовознавчі праці Ювілята, зокрема його праці про історію розвитку української літературної мови на західно-українських землях. Із цієї діяльності проф. Лев опублікував поважну кількість праць. Д-р Чопик подав 18 вибраних мовознавчих праць Ювілята, подаючи характеристику „граматичної старо-церковнослов'янської мови”, яка була опублікована в 1956 році, статті „Поетична мова св. Письма”, що появилася в 1953 році, в якій обговорюється недотримання в артистичності перекладів; докторську дисертацію проф. Лева п. з. „Крехівський Апостол”, працю про староукраїнський рукопис ХІІ століття — „Український переклад хроніки Мартіна Бельського”; про стадію мовного узусу галицьких українців у працях „Мова галицького духовенства від часу прилучення Галичини до Австрії аж до 1848 р.”, зокрема працю про розвій українсько-галицького діалекту з неясної говірки суміш мов до єдиної української літературної мови у період від ХІІ століття до сучасних часів п. з. „Боротьба за українську літературну мову в Галичині та за характер її”; про внесок Маркіана Шашкевича, Якова Голубацького та Івана Вагилевича у розвідки „Мова поетів Руської Трійці” та розглянувши праці „Про мову Шевченка” й „Участі Івана Франка в творчості української літературної мови”, кінчаючи свій огляд розвідкою про „Мову американських українців”, ствердив, що проф. Лев у своїх наукових працях зробив великий вклад у ділянку мовознавства, а „на полі перекладу з церковнослов'янської мови на сучасну українську літературну мову має признаний досвід і сьогодні є не єдиним експертом цього діла”.

На закінчення конференції промовляв сам Ювілят. Проф. Лев поділився своїми спогадами про свій творчий життєвий шлях, про вчительську, педагогічну, професорську і наукову працю. Поставивши питання про те, чи він виконав накладки народом і громадою обов'язок: „допомогти своєму народові, інтелектуально чи фізично, здивляючись у краще майбутнє”. Сам скромно відповів, що „щось для нього зробив”.

У заключному слові голова НТШ д-р Ярослав Падло ще раз накреслив небуденні заслуги проф. Лева для української науки і народу, зокрема його багаторазову діяльність у Науковому Товаристві ім. Т. Шевченка.

Після конференції присутні — понад 120 осіб — відповіли Ювілятові і його дружині на багаточисленні запитання. Мовило, що й провів о. Крилошан Любомир Мудрий, який цього самого дня відправив Службу Божу в памірі Ювілята в Українській Католицькій Церкві в Озон Парку, розпочавши спільну вечерю.

На ювілейний прийняття були присутні численні представники наукових і громадських установ, син Ювілята з дружиною і двома дітьми.

З нагоди 75-річчя проф. Лева надійшли привітання — їх було біля 80 — від наукових, суспільно-громадських, молодіжних і жіночих інституцій та організацій, колегів — професорів, граунтів УВУ, колишніх студентів, приятелів і знайомих.

Д-р Микола Шпитко передав привіт Ювілятові від Владики Ореста Іванюка, архієпископа УАПЦ в Ев-

Маларська виставка Едварда, Юрія і Ярка Козаків

Вістка про спільну маларську виставку родини Козаків завжди сколихує ту частину української громади Детройту, що дійсно цікавиться проявами нових культурних надбань.

Любителів мистецтва, переконаних в цьому, що вже докладно знають стиль і тематику Едварда Козака, очікує на кожній виставці приємна несподіванка. У нього виявляються не тільки нові теми, але також новий напрям, що в деяких картинах заходить далеко поза межі побутового. Що у нього повторяться — це вияв любови до рідного краю: черпаючи повними пригорщами теми з українського духового стрижня, оформлюючи їх своїм унікальним стилем, він затронує і розбуджує почуття і відвідує нашу любов до свого рідного краю, впливає тепло на нашу душу.

Він співєць нашого побуту, села і його мешканців, того шару нашого народу, що ще в найбільшій мірі зберігав віками устіймені традиції та окутує їх почуттями романтики і ностальгії. Мотиви з наших пісень, народного побуту, історії роблять його тематику ширшою. Що деякі з них часом повторюються в різних варіантах, це наслідок їх популярності, що вказує, яким успішним є наше бажання їх все бачити. Так і цим разом ми маємо „Як вихор легіні літали” і „Молоду”, що в ім'я прийнятого звичаю, сидючи на весільній скрині заливають слізами. Є також славне ліричне і козаки в поході, і апофеоз Листопада, і гуцули, і пластуни, і Союз Українок, і могутня церква на Святоюрській горі, і мала сільська церквушка, накинена з ніжним пієтизмом. Свіжістю його смілого рисунку віє із „Сморохив” та „Птахів”, зближених до повного абстракту. Селянські типи, трактовані з доброзичливою сатиричною пересадкою оприлюднюють Козака, як українського Брейгеля, а його ілюстрації людських слабостей ставлять його в ряди найкращих карикатуристів, з невичерпною винахідливістю нових помислів. Це малар негавомовного руху і цей рух, а не психологічна аналіз лля говорить про характер чи душу сюжету.

Все ж таки, мимо своєї мистецької індивідуальності, своїм двома синами він дозволив вільно розвинути їх таланти, в наслідок чого кожний з них має своє

вечірню Вечерю і всі за ним відмовили „Отче наш”. Описав гуртом заколювали „Бог Предвільний”. Поблагословили святочні страви, отець сказав усім святочні побажання. Коли почали подавати страви, працівники Союзівки пристали в дверях і проколювали кілька колядок, захопивши гостей, які теж їм допомагали.

Коли ви не раз бували на Союзівці в інші дні, а прибули сюди на Свят-Вечір, зразу побачите різницю. Воно зокрема у вчорішній вечір. А навіть вже само подання чудового борщу з вушками робить на вас враження, що це Свят-Вечір! Пан дід. В. Квас, як господар, обходив столи, при яких зупинявся, гудючи з гостями. Неслися колядки поміж ними, з одного кутка — „Небо й земля”. Інші допомагали, а за ними... На столи одна за одною подавали свят-вечірні страви.

Надворі впаив сніг і покрив землю на Союзівці; забіліло все докола, як колись це в Україні на Свят-Вечері. Пригадували Різдво і тоді наші труди не було, але сніг спалював усе життя. Уж зранку ми бачили директора В. Кваса у джипі, як він ухилився і прочищував дорогу, щоб ті, що мусять вийти додому могли відістатися.

Коли ви самотня людина чи з родиною, якщо хочете провести гарно Свят-Вечір, то йдіть на гостинню Союзівки, щоб у колі знайомих провести цей Свят-Вечір у якнайкращому настрою.

Є. Федоренко

Вістка про спільну маларську виставку родини Козаків завжди сколихує ту частину української громади Детройту, що дійсно цікавиться проявами нових культурних надбань.

Любителів мистецтва, переконаних в цьому, що вже докладно знають стиль і тематику Едварда Козака, очікує на кожній виставці приємна несподіванка. У нього виявляються не тільки нові теми, але також новий напрям, що в деяких картинах заходить далеко поза межі побутового. Що у нього повторяться — це вияв любови до рідного краю: черпаючи повними пригорщами теми з українського духового стрижня, оформлюючи їх своїм унікальним стилем, він затронує і розбуджує почуття і відвідує нашу любов до свого рідного краю, впливає тепло на нашу душу.

Він співєць нашого побуту, села і його мешканців, того шару нашого народу, що ще в найбільшій мірі зберігав віками устіймені традиції та окутує їх почуттями романтики і ностальгії. Мотиви з наших пісень, народного побуту, історії роблять його тематику ширшою. Що деякі з них часом повторюються в різних варіантах, це наслідок їх популярності, що вказує, яким успішним є наше бажання їх все бачити. Так і цим разом ми маємо „Як вихор легіні літали” і „Молоду”, що в ім'я прийнятого звичаю, сидючи на весільній скрині заливають слізами. Є також славне ліричне і козаки в поході, і апофеоз Листопада, і гуцули, і пластуни, і Союз Українок, і могутня церква на Святоюрській горі, і мала сільська церквушка, накинена з ніжним пієтизмом. Свіжістю його смілого рисунку віє із „Сморохив” та „Птахів”, зближених до повного абстракту. Селянські типи, трактовані з доброзичливою сатиричною пересадкою оприлюднюють Козака, як українського Брейгеля, а його ілюстрації людських слабостей ставлять його в ряди найкращих карикатуристів, з невичерпною винахідливістю нових помислів. Це малар негавомовного руху і цей рух, а не психологічна аналіз лля говорить про характер чи душу сюжету.

Все ж таки, мимо своєї мистецької індивідуальності, своїм двома синами він дозволив вільно розвинути їх таланти, в наслідок чого кожний з них має своє

вечірню Вечерю і всі за ним відмовили „Отче наш”. Описав гуртом заколювали „Бог Предвільний”. Поблагословили святочні страви, отець сказав усім святочні побажання. Коли почали подавати страви, працівники Союзівки пристали в дверях і проколювали кілька колядок, захопивши гостей, які теж їм допомагали.

Коли ви не раз бували на Союзівці в інші дні, а прибули сюди на Свят-Вечір, зразу побачите різницю. Воно зокрема у вчорішній вечір. А навіть вже само подання чудового борщу з вушками робить на вас враження, що це Свят-Вечір! Пан дід. В. Квас, як господар, обходив столи, при яких зупинявся, гудючи з гостями. Неслися колядки поміж ними, з одного кутка — „Небо й земля”. Інші допомагали, а за ними... На столи одна за одною подавали свят-вечірні страви.

Надворі впаив сніг і покрив землю на Союзівці; забіліло все докола, як колись це в Україні на Свят-Вечері. Пригадували Різдво і тоді наші труди не було, але сніг спалював усе життя. Уж зранку ми бачили директора В. Кваса у джипі, як він ухилився і прочищував дорогу, щоб ті, що мусять вийти додому могли відістатися.

Коли ви самотня людина чи з родиною, якщо хочете провести гарно Свят-Вечір, то йдіть на гостинню Союзівки, щоб у колі знайомих провести цей Свят-Вечір у якнайкращому настрою.

Є. Федоренко

Імпрези 64-го Відділу США

У суботу, 30-го вересня 1978 р., 64-й Відділ США влаштував вечір п. н. „Мій Мамі”, в пам'ять покійної св. п. Ірини Домбчевської.

Пані Оксана Шурова культурно-освітній референт Відділу в коротких словах накреслила життєвий шлях Покійної, який був вщерть виповнений невтомною і відданою працею для добра своєї батьківщини України. Відтак, як зрештою вказує сама назва вечора, п. Ірина Навроцька дочка Покійної, у тепліх, безпересічних словах змальовувала образ своєї матері, як дружини, матері, жінки громадянки, невтомної працівниці у піднесенні свідомості і матеріального рівня українського селянства, та сестри жалібної, яка несла допомогу і розраду раненим Січовим Стрільцям.

Як дочка священника, а відтак дружина адвоката п. Ірини Домбчевської мала нагоду пригланятися життєві селянства та пізнати їхні невідрадні обставини і скрутне положення. Вона боліла над їхньою долею і старалася знайти розв'язку не тільки на словах, але конкретно безперервно працюючи, якій посвятила ціле своє життя. Вона вичула і зрозуміла, що допомога і покращання долі нашого селянства і міщанства, що їх визискував докраю польський уряд, може прийти тільки від української провідної верстви, доказом чого є її власні слова: „Кожна одиниця, без огляду на своє суспільне становище може і повинна відповідно до своїх сил брати участь в роботі над відродженням свого народу. Жадної верстви не можна легковажити, а тільки на основі розумного поділу народної роботи, обіймаючи всі верстви народу, можна працювати з успіхом та прискорити зріст народної будови”.

Взявши вищевказані слова за своє „кресло” п. Домбчевська почала працювати із невичерпною енергією, та просто фанатичним запалом над дитворною і молодію, а головним над усвідомленням українського селянства, та покращанням їхніх життєвих обставин, влаштуючи господарські курси, засновуючи кооперації, виліковуючи корисні доповіді. Багато часу її трудоволюбного життя провела об'їжджаючи наші села у примітивних обставинах галицької комунізації: селянськими підводами по болотистих забитих дорогах Західної України, щоб нести допомогу українській жінці. Вона знала, що піднесення життєвого рівня нашого селянства нерозривно зв'язане з наукою і кооперацією, тому працювала невтомно і безперервно у „Рідній Школі” і Українській Кооперації у передвоєнні часи по черзі польською і німецькою окупації.

Щоб закріпити у селянства почуття гідності і зрозуміння вартості народних надбань, п. Домбчевська влаштувала покази народної ноші і обрядів. Завершенням її праці у цій ділянці був показ у Стрию у 1935 році. Пані Ірена, дбала про вірність і чистоту народної одягу і скаржинка, що сільська ноша втрачає свою вартість через шкідливий вплив міста. Її думки висказані десятки років тому є дуже актуальні й сьогодні. Вона писала: „Виймо відірвані правдиві мистецтво від зайвих, модерних додатків, які вводять неспівомірне наше село. Не захвалюймо безкритично змалювання народних одягів при описах різних свят і походів, а навчально селянство шанувати те, що має справді і мистецьку вартість”.

Ірина Домбчевська любила писати. Це приносило їй відпущення і тишу радості по виснажувачій громадській роботі. Вона дописувала до українських журналів, головним до „Жіночої Долі”, „Кооперативної Родини” та „Жінки”. Два оповідання, а саме: „На землі мир” і „Три зустрічі” прочитала присутній прелегента Х. Навроцька.

Найкраще схарактеризував світлу постать Ірини Домбчевської маестро Йосиф Гіряк у своєму слові під час її похорону: „Ось

на віку холодної труни, біля Христового Розп'яття, блищить золотий хрест заслуги-свідок слави і діл минулого! Чи гряди прикрашував цей хрест? Хто цей орденосеєць? Це українська жінка, це українська мати, яка вложувала поетичний геній Шевченка, Франка, Лесі Українки. Це українська самаритянка, українська сестра-жалібною, яка улагіднювала болі, яка змишляла приплеску кров на ятріючих ранах, яка цілющою водою напувала спрагнених воїнів визвольної війни українського народу... А хто не пам'ятає Ірини Домбчевської в часах повстання, в часах буденного, але кипучого та конструктивного змагу на всіх ділянках громадського, господарського і культурного життя окупованої нашої землі? Кооперація, Рідна Школа, Жіночі Організації — ось це засяг її невтомної діяльності до останніх днів м'ятежного життя...”

На закінчення вечора, присутні які знали Ірину Домбчевську особисто, розказували про свої переживання і враження із зустрічі з нею. Усі вони угадали, що це була виявляюча жінка, людина великого розуму, та шляхетного серця сповненого щирою любов'ю до своєї батьківщини України.

Другий, дуже цікавий, хоч зовсім відмінний своїм характером вечір, відбувся 21-го жовтня 1978 року. Пані Іванна Рожанковська виголосила доповідь про свою поїздку по Європі, куди виїхала вона як репрезентатка США на 2-й Експертний Міжнародний Жіночий Рад в Осло, а звідтам до Швейцарії і Австрії.

На початку своєї доповіді п. Рожанковська пригадала присутнім, що в 1920 році українське організаційне жіноцтво було спроможне вислати на Міжнародний Конгрес до Норвегії делегацію жінок у складі п'ятих осіб, а цього року тяжко було вислати одну репрезентатку. Цей час нам причиною поважно застановитися над методами нашої громадської роботи. Чи йдемо ми правильним шляхом, чи може захоплені хвилями успіхами не добаємо своїх похибок і недоліків.

Офіційне відкриття і свято відзначення 90-річчя Міжнародної Жіночої Ради відбулося 5-го червня 1978 р. Наступного дня почалися ділові наради, в яких взяли участь приблизно 200 членок. Пані Рожанковська переклала тоді привіт від СФУЖО. Шойно 7-го червня наділено їй голосу. По короткій вступній мові, п. Рожанковська прочитала заздалегідь приготуваного листа, а описла поінформувала про працю США, зокрема про відзначення Міжнародного Року Дитини, заснування Українського Музею та стипендійну акцію.

Під час перебування в Осло п. Рожанковська навізала контакт з норвезьким гуртком Міжнародної Амнестії, який опікується чотирма українцями, політв'язнями. Вислідом цього знайомства була зустріч 8-го червня, яка тривала понад три години. Члени цього гуртка розпитували про відносини в Україні, зокрема про положення політичних в'язнів у ССР, та можливість допомоги. Вони ставили різні питання, на які п. Рожанковська ставала вичерпною відповіді. Для кращої інформації вона роздала присутнім брошури США, УККА і Українського Музею, та обіцяла втримувати з ними зв'язки в майбутньому.

Дня 10-го червня відїхала наша делегатка до Женеви, де відвідала Лесю Ковалів, фундатора літературних нагород. Тут стрінулася теж з гуртом українських жінок, та поінформувала їх про працю організованого жіноцтва в Америці. Під час перебування в Відні, оглянула музей народного мистецтва в замку Кіттсе, де бачила багаті збірки українського народного мистецтва, головним з Гуцульщини і Буковини.

Резумуючи свою поїздку п. Рожанковська дійшла до висновку, що ми не використовуємо як слід наших можливостей, та не інформуємо не-українців

Вечір на пошану Василя Барки

Цього вечора зустріч письменників з громадством, що відбулася в суботу, 30-го грудня 1978 року, в домі Українського Інституту Америки, Об'єднання Українських Письменників „Слово” присвятило відзначенні семидесятиріччя поета Василя Барки. Відкривав вечір, голова „Слова” Остап Тарнавський пригадав, що перша така зустріч з громадством відбулася у 1954 році, першому році заснування Об'єднання письменників і в цій імпрезі взяли участь і Тодос Осмачка, і Євген Маланюк, і інші, вже покійні письменники, члени-основники „Слова”. Починаючи від Першого з'їзду письменників в еміграції, що проходив у Нью-Йорку в дні 6-7 грудня 1958 року, зустрічі письменників з громадством увійшли у кожнорічну програму „Слова” і стали традицією. Ця перша зустріч, перед двадцятьма роками, була дуже імпозантна. На з'їзд прибуло 95 українських письменників із різних країн, а то й континентів. На ньому побували офіційні представники українського громадянства з Президентом УНР д-ром Степаном Витвицьким у провіді. Прибули тоді на з'їзд представники Українського Народного Союзу Дмитро Галич, голова ЗУАД Комітету д-р Володимир Галан, голова УВАН проф. Михайло Вступ, голова НТШ проф. Роман Смаль-Стоцький і інші представники установ і організацій. На останню ювілейну, бо двадцятирічну, зустріч прийшли письменники і мистці та й тільки випробували довголітні приятелі і любителі літератури.

Ця зустріч була присвячена творчості поета Василя Барки, що в цьому році відзначив своє семидесятиріччя. Доповідь про поета і його поезію виголосив професор Богдан Рубчак з університету в Чикаго. Свій огляд творчості поета Барки обмежив доповіддю насвітленням поезії „Океан”. Визначивши темою поезії любов, доповідач віднаходив тематичне споріднення Барчиної поезії з великим твором Данте і накреслював зростання ліричного переживання на двох площинах — світа реального і світа метафізичного. Доповідь проф. Рубчака — це глибока дослідна аналіз ашування і формою і змістом поетичної творчості Василя Барки і вона стає в допомозі до сприймання і зрозуміння цього рідкісного евангельського поета. Мистецтво живого слова п. Лідія Крушельницька ілюструвала творчість поета мистецьким читанням деяких його творів. Були прочитані деякі його поезії із збірок „Білий світ”, „Апостоли”, „Ліричні” і фрагменти з „Океану”. Мистецтво читання Лідії Крушельницької передавало публіці в найкращій подчистій настрій і картини поетичного світу Василя Барки.

Після літературного вечора була нагода для товариської зустрічі, що їй сприяла гостиня вином і сиром, які каваю і солодким. Під час цієї зустрічі відспівано багаточисленні привітання проф. Юрія Шевельова, що відзначав також цього року своє семидесятиріччя, і підписано вітальне письмо до письменницько-сенійорки Галини Журби, що саме попереднього дня відзначила своє славне дев'яностиріччя. З цієї нагоди відідав її в її помешканні у Філадельфії з побажаннями представник Президії „Слова”.

Ю/т/

Помер Микола Степась, колишній президент 155-го Відділу УНС в Перт Амбой, Н. Дж.

Микола Степась, колишній президент 155-го Відділу Українського Народного Союзу, Т-ва Запорожська Січ в Перт Амбой, Н. Дж. помер 30-го листопада 1978 року на 58-му році життя. Микола Степась народився в селі Хлопця, повіт Санік у Західній Україні, приїхав до Америки в 1951 році та проживав весь час до дня смерті в Перт Амбой, де був постійно активним союзником та громадським діячем. Він був президентом 155-го Відділу УНС, членом Українсько-Американського Демократичного Клубу, членом місцевого Відділу ООЧСУ та членом Відділу УККА в Перт Амбой і делегатом на Конвенції УНС у Чикаго (1966 року) та в Клівленді (1970 року).

Покійний залишив у глибокому смутку дружину Розу, брата Антона в Україні і близьку родину в Перт Амбой, які місцеву українську громаду. Похорон відбувся 5-го грудня м. р. з похонного заведення до української католицької церкви в Перт Амбой і на український католицький цвинтар у Голланд, Н. Дж.

Ялинка Союзу Українок у Трой

Заходом, 114-го Відділу США ім. 500 Героїв у Трой, Н. Й. організував 7-го січня в залі церкви св. Покрови традиційну ялинку з гарною програмою. Голова Відділу І. Бобилік привітала всіх присутніх і переклала Лесю Боднар ведення програми.

Новий парох о. Т. Кокош провів молитву. Дитячий хор відспівав „Бог Предвільний”. Потім ред. І. Дурбак розповів про різдвяний звичай на Поділлі, навізав до промови Надії Світличної на Світовому Конгресі Вільних Українців про спільний, всеукраїнський стил та її пригадки про відому пісню „Де згода в семействі”, що й так часто бракує в українських громадах. Шкільні діти виконали „Вертеп” Р. Завадовича, потім Маруся Хорват продекламувала вірш „Зима”,

докладно і послідовно про сучасний стан в Україні. Нам бракує відповідних матеріалів у формі солідно опрацьованих книжок, чи хоча би коротких бюлетенів, памфлетів, або малих брошур. У нас немає жодного ефективного зв'язку з крайовими організаціями чужих держав.

Ці речі треба взяти до уваги, якщо хочемо, щоб співпраця з іншими країнами мала конкретний успіх

Марія Даниш

Серед співів колядок і товариських гутірок проминув час у родинному настрої. Розіграю на вииграш гарні речі. Вкінці Л. Боднар подякувала союзникам, які приготували прийняття і всім виконавцям програми. Зібрано гарний дохід на культурні цілі. Присутніх було 82 особи, в тому одна гостя з України, що вперше мала нагоду побувати на ялинці та співати колядки... Декламації підготувала Леся Боднар, дитячий хор — п. Ірина Рад. Союзники прибрали гарно ялинку, а їм допомагали їхні чоловіки.

Т. Д.

СОЮЗОВЦІ! РОЗПОЧИНАЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 5,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ ДЕСЯТЬ МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

ЧОЛОВІХ ДІЯЧІВ СКВУ...

(Закінчення зі стор. 1)

п. Плав'юка та Базарка, а по черзі них і всіх тих громадських діячів, які в пошукті відповідальності за добро української справи доклали максимум зусиль, щоб перевести III СКВУ з великим успіхом і завершити його виявом тріумфальної єдності. Нічого бо більше в тому часі не бажали собі вороги України, як повного розбиття III СКВУ!

У мистецькій частині програми академії візьмуть участь: чоловічий хор „Прометей“ з Філадельфії під диригентурою Михайла Дябологі й фортепіанному супроводі Галі Мазурок-Рей; солістка Марта Кольська з Нью-Йоркської Опері та актор Львівського

театру — маестро Ярослав Пінот-Рудакевич. Представники молодіжних організацій — Пласту, СУМА, ОДУМ і МУН, відчитують уривки Універсалів, які і прокламації урядових чинників.

Святкову академію попередять торжественні Служби Божі за український народ в українських катедральних храмах Української Католицької і Православної Церков з участю організаційних прапорів та молитви в українських протестантських молах молитви. Як і в попередніх роках, у Миській Ратуші Філадельфії, посади цього міста проголосить День Української Незалежності.

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР...

(Закінчення зі стор. 1)

категорії союзників, — твердив Президент.

Справа Тайваню і комуністичного Китаю

Хоча не пощастило одержати формального задоволення з боку уряду комуністичного Китаю, що Пекин не вживатиме збройної сили, щоб насильно прилучити до материка Тайван (Націоналістичний Китай), то члени комуністичного уряду не заперечують твердження американських чинників, що конфлікт між Пекином і Тайпеем повинен бути полагоджений мирним шляхом, — сказав президент Картер. Однак, Пекин таке не погодився зі становищем Вашингтону, що ЗСА продовжуватимуть продавати оборонну зброю Тайваню, але американський уряд додержити це своє зобов'язання відносно тайванських властей.

ЗСА не планували і далі не планують використовувати своїх нових зв'язків з комуністичним Китаєм проти Совєтського Союзу, як теж не використовувати своїх зв'язків із СССР проти Китайської Народної Республіки, — зазначив Президент, додаючи, що далі вважає, що совєтський лідер Леонід Брежнев, протилежно до твердження деяких кіл, такі „позитивно висловився“ про нові зв'язки між Вашингтоном і Пекином.

Запрошення Ніксона до Білого Дому

Запрошення ним колишнього президента Річарда Ніксона на бенкет в Білому Домі в честь заступника китайського прем'єра Тенга Гіао-пінга цілком правильне, — заявив президент Картер, — бо саме Р. Ніксон своїми відвідинами Пекину в 1972-му році розпочав процес нормалізації відносин із комуністичним Китаєм, а крім того сам Тенг висловив бажання зустрітись з Ніксоном.

Камбоджа, В'єтнам і Тайланд

Американський уряд вже кілька разів нагадував В'єтнам за збройну інвазію на Камбоджу, як теж перестеріг Ганой і Совєтський Союз, який підтримує цю агресивну діяльність в'єтнамців, щоб не планували жадних подібних акцій проти Тайлан-

У МЕЙПЛУДІ ПОМЕРЛА СВ.П. КАТЕРИНА ДАЦ

Мейплуд. Н. Дж. — У середу, 17-го січня, тут по довгий і тяжкий недугу на 75-му році життя померла св. п. Катерина Дак, залишаючи мужа Григорія, сина Юрія з дружиною Рітою та двома дочками і дочку Валентину Яковенко із сином і дочкою та їхніми родинами.

Панахида буде відправлена в п'ятницю, 19-го січня, о год. 8-й вечора в похоронному заведенні Литвини при 801 Спрінгфілдсвені в Ірвінгатоні, Н. Дж. Похорон — у суботу, 20-го січня, о год. 9-й рано з того ж похоронного заведення до церкви Святої Покрови в Кліфтоні, Н. Дж., де відправа розпочнеться в 10-й год., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Мілена Рудницька Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 дол. трів.

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стейту Нью Джерсі зов'язані 5% стейтського податку.

ду, який є союзником Америки, — сказав Президент.

Внутрішні справи ЗСА

На самому початку пресової конференції, як теж під час її перебігу, Картер підкреслював, що хоча в державному бюджеті на фінансовий 1980 рік будуть запропоновані значні зменшення у видатках федерального уряду, то твердив, що ці зменшення не послаблять соціальних програм, зазначаючи, що менш заможні прошарки американського суспільства не потерплять. Однак, обмеження у видатках кінцеві, щоб припинити збільшення інфляції, і тому державний дефіцит правдоподібно становитиме 29 мільярдів доларів, тобто буде на один мільярд менший, ніж передбачувалося раніше.

Шодо звільнення ним Белли Абгуг з посту співпредсідниці Крайового Дорядчого Комітету Жінок, то Президент твердив, що не було співпраці між Абгуг і Білим Домом, а ефективність цього Комітету кінцево потрібна.

Президент, хоча погоджується зі звітом Генерального Хірурга ЗСА, що курення цигарок дуже шкодить здоров'ю і робитиме все можливе, щоб зменшити шкідливі наслідки курення, то в той самий час його уряд продовжуватиме свою фінансову підтримку для фермерів, які виробляють тютюн, бо це єдине джерело приходу для них їхніх родин.

3 України наспіла вістка, що там на 89-му році життя, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у Вічність.

дійсний радник Львівської Капитули, Патріарший Крилошанин

бл. п.

О. ІВАН НАБЕРЕЖНИЙ

Покійний народився 20 квітня 1890 р. у Кривім, біля Козови, гімназійну освіту одержав у Бережанах, богослов'ю студіював на Львівському Університеті й у Кромєрижі на Моравії, після одруження з Теодозією з р. Боднар, рукоположений на священника в жовтні 1916 р.

Душпастирював у Радехівці (в Дмитрові, Опільську й Кривім, звідкіль довгі роки виконував обов'язки катехита для українців у польській гімназії в Радехові; Кількома наворотами був завідателем леканату.

В часі насильної ліквідації Української Католицької Церкви ставав у її обороні, а після написання протестного листа до Сталіна, був засуджений на 25 років ув'язнення і каторги „суворого режиму“, з чого відбув 14 років у в'язниці і таборі важкої праці на Сибірі; Родину безбожний режим також виніс на Сибір, де бл. п. Теодозія по 2-ох роках померла.

Будучи у в'язниці і таборі праці Покійний ревно виконував священні обов'язки: був автором апології св. Віри „Читай і скажи де правда“, а в останньому часі катехизації в форматі брошурок. До останніх днів життя був працівником Катакомбної Церкви та борцем за привернення належних вікових прав Рідній Церкві та її скарбичного завершення Патріархатом; відійшов у Вічність як Ісповідник Віри, великий патріот і заслужений громадський діяч.

Похорон відбувся при великій здані народу, з участю 4-ох священників, в присутності родини, бувших парафіян, вихованків і приятелів; На могилу зложено 25 квітничних вінків.

У 40-й день після смерті Заупокійні св. Літургії були відслужені у Ватиканській каплиці, в храмі Жировицької Боматері, в соборі св. Софії в Римі, в студії у Кастельгандольфо біля Риму й у Канаді у катедрі св. Йосафата, у церкві Успення Пресв. Богородиці в Торонті й церкві св. Юрія Переможця в Ошаві.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Незабутнього ДРУГА

сл. п.

МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

в неділю, 28-го січня 1979 р., о год. 12 дня після св. Літургії буде відслужена

ПАНАХИДА за СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ

в Українській Православній Церкві св. Трійці у Нью Йорку (359 Брум вул.)

Просимо пом'янути Спочилого Друга Миколу у Ваших думках і молитвах.

Друзі!

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 16-го січня 1979 р. з Воли Всевишнього відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ, КУЗИНКА та ТЕТА

СВ. П.

МАРІЯ з КОБЕРСЬКИХ ГОЛОВЕЙ

колишня вчителька та директорка Сиротинця в Самборі, Україна.

ПАРАСАС — в п'ятницю, 19-го січня 1979 року, о год. 7:45 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку, Н. Й. ПОХОРОН — у суботу, 20-го січня 1979 р., о год. 9-й ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра в Нью Йорку, а відтак на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибіти:

муж — МИХАЙЛО

дочки:

ОРИСА з мужем ПЕТРОМ САЛЯКОМ та доньками ХРИСТОЮ і ЛЯЛЕЮ ЛЯЛЯ з мужем БОГДАНОМ КЕКІШЕМ і доньками УЛЕЮ і РОМЦЕЮ

сестрини:

НАТАЛКА з мужем ОСИПОМ МУЗИЧКОЮ та дітьми ВЛОДЗОМ, ОЛЕЮ і ЛЯРИСОЮ в Англії

СЛАВА БЯЛКЕВИЧ із сином МАТВІЕМ у Польщі

кузини:

ІРЕНА з мужем інж. ВАСИЛЕМ КОЛОДІЕМ д-р ОЛЕГ і ОЛЕНКА КОЛОДІЙ із сином ДАМ'ЯНОМ

МАРІЯ БОКС із сином ЮРІЕМ ВАСИЛЕМ КНІГІНИЦЬКИМ д-р УЛЯНА і д-р ІВАН ФОЛЬЗАРНО з дітьми швагрі:

МАРІЯ КУЛЬБІЦЬКА з Ріднею ІВАН ГОЛОВЕЙ з дружиною ПЕЛЕЮ в Англії ПЕЛЯ та інж. ВАСИЛЕ ОЛЕСЬКІВ із сином СТЕПАНКОМ в Англії

свати:

ЕВГЕНІЯ та ОНУФРІЙ КЕКІШ КСЕНЯ і ЯКИМ САЛЯКИ

Ближча і дальша Родина в ЗСА та Європі

Замість квітків на свіжу могилу бл. п. Глікерії Мачук

зложили пожертви:

НА ПОТРЕБИ ОСЕРЕДКУ НТШ в ЧІКАГО:
Колегі з НТШ \$ 130.00
Інж. Степан Куропас \$ 20.00
НА КАТЕДР. СОБОР СВ. КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА в ЧІКАГО:

Пані Марія Попель \$ 20.00
НА УКРАЇНСЬКИЙ ЗОЛОТИЙ ХРЕСТ, 12-й ВІДЛ.
Панство Інж. Юрій Артюшенко \$ 10.00
ЗАУПОКІЙНУ СЛУЖБУ БОЖУ в ТОРОНТІ замовили:
Пані Н. Бригдлер і панство М. Цибульські.

НА ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ і МОЛИТВИ в катедрі св. Князя Володимира в Чикаго

зложили пожертви:
Джон Гайдош, д-р Іван Лісейко, д-р Іван Новосівський, Маріян Хамів, Антоні Пітерс, Галі і Михайло Медведькі.

Всім Жертводавцям, включно з адвокатом, п. д-ром Іллею Мулою, який вже передтим зложив 50.00 дол. на НТШ в ЗСА, широкують у глибокому смутку — муж д-р ЮРІЙ МАЧУК і Родина

Станична Пластова Старшина і Осередок Праці УПС в Нью Йорку

з великим сумом повідомляє, що 12-го січня 1979 р. відійшов на Вічну Ватру член Пластової Станиці

пл. сен. довір'я

РОМАН ЧУБАТИЙ

член І. Куреня УПС ім. О. і С. Тисовських, професор українських гімназій в Краю і на еміграції, видатний педагог і виховник молоді.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині Покійного складаємо глибоке співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Членами СУА, із усіми Союзниками та Громадянином, що 16-го січня 1979 р. відійшла у Вічність

бл. п.

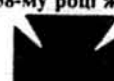
МАРІЯ ГОЛОВЕЙ з КОБЕРСЬКИХ

довголітня членка І. Відділу СУА, б. голова і Почесна Членка та довголітня членка Окружної Управи СУА в Нью Йорку.

Управа і Членки

І. Відділу СУА в Нью Йорку

Шановній Родині Покійної висловлюємо глибоке співчуття.

майор

ПЕТРО МИКОЛЕНКО (БАЙДА)

визначний старшина УПА, член Видавничого Комітету і Редакційної Колегії „Літопису УПА“.

Майор Петро Миколенко походив з Полтавщини, де закінчив середню школу й технікум. Після війни пройшов старшинську школу Червоної армії і брав участь в боях з німцями в 1941 році. В 1943 році він вступив до УПА, де був командиром Придніпрянського відділу УПА в Карпатах. Після війни став заступником командира Лемківсько-перемиського тактичного відтинка УПА („Лемко“) й курієм Перемиського куреня УПА, в склад якого входили сотні під командування „Бурлаки“, „Громенка“, „Криляча“ і „Ластівки“. Прибувши в Західно-Німецьчину наприкінці 1947 року, він був вибраний старшиною радою на командира „Рейдуучих частин УПА“.

В роках 1948-1950 він був теж заступником шефа Місії УПА закордоном. Після приїзду до США наприкінці 1950 року, він став членом Об'єднання кол. Воїків у США і Канаді, в якому він був кількарізово головою та членом управи. Рівночасно з тим він брав активну участь в українському політичному, громадському та церковному житті. В США Покійний закінчив Інженерні студії й працював по своїй професії у „Дженерал Моторс“.

В останніх роках мий. Петро Миколенко брав участь у працях редакції й видавництва „Літопису УПА“, працював над своїми споминами та підготував до друку денники сотень Перемиського куреня УПА.

Покійний залишив у великому смутку дружину Віру, дочку Марусю, зятя Леонарда і сина Ореста.

Вічна Йому Пам'ять!

Видавництво „Літопис УПА“

РІЗДВЯНИЙ І НОВОРІЧНИЙ ПРИВІТ ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА

З нагоди Різдвяних Свят і Нового Року Державний Центр Української Народної Республіки в екзиль пересилає сердечний привіт і найкращі побажання Українському Народові на Батьківщині і на чужині, Ісрахам і Духовенству Українських Церков, Воїкам українських армій, провадом політичних і суспільно-громадських організацій, науковим установам, жіночим та молодіжним організаціям, Представництвом ДЦУ, Управою і членством Товариств Прихильників ДЦУ НРР, Республіки і Товариств Сприяння Укр. Національній Раді.

З окремим закликом звертаємося до Товариств Прихильників ДЦУ НРР та Товариств Сприяння УНРаді і до всього українського громадянства та наших поодиноких Прихильників. Державний Центр і Уряд УНРеспубліки в екзиль стелять перед великими завданнями нашої поточної визвольної політики, особливо у новому 1979 р. У тому році в місяці травні, відбудеться чергова 8 Сесія Української Національної Ради, як нашого екзильного передпарламенту та складової частини Державного Центру. Власне в цей час, коли наші противники, використовуючи деякі тяжкі для Державного Центру обставини, повели свій масивний наступ на наш екзильний Уряд і його нехильну визвольну концепцію відновлення СУВЕРЕННОЇ, НЕЗАЛЕЖНОЇ, САМОСТІЙНОЇ І СОБОРНОЇ ТА ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ, в цей час ми закликаємо наших прихильників до стійкої й витривалої постави та до непохитної моральної підтримки нашого Державного Центру.

Власне в цей час Державний Центр — наслідком масивної агітації наших противників та деяких самовільних вчинків окремих безвідповідальних осіб — особливо мірою потребує також посиленої матеріальної підтримки від українського громадянства, а насамперед від Членства Товариств Прихильників ДЦУ НРР та Товариств Сприяння УНРаді. Великі кошти потрібні зокрема на відбуття 8-ої Сесії УНРаді. Тому ми закликаємо далі неупинно сплачувати добровільний Національний Податок, а зокрема давати окремі пожертви на фонд відбуття 8-ої Сесії УНРаді.

Крайові Вибірчі Комісії просимо якнайшвидше закінчити вибори до УНРаді від Громадсько-Вибірчого Сектору. Ми віримо, що спільними силами ми вив'яжемо з наших відповідальних завдань і виконаємо нашу національно-державні обов'язки перед Нескороеними Борцями в Україні. Щастя Боже!

За Державний Центр Української Народної Республіки в екзиль:

Микола Лівичий і Микола Степаненко Президент і Віцепрезидент Української Народної Республіки

Теодій Леонтій, Голова Уряду УНРеспубліки, Антін Мельник, і Володимир Білія, Заступники Голови Уряду, С. Букшова, В. Федорчук, М. Липовський, ген.-хор. К. Мандленко, Я. Рудницький, Г. Ткаченко, А. Широкопек — члени Уряду.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус О. Твардовський

УСО „ТРИЗУБ“ ФІЛАДЕЛЬФІЯ — „ІНТЕР“ — 3:1

Дня 12-го листопада ц. р. закінчилася перша рунда гор Філадельфійської Ліги Копаного м'яча. Перша дружина УСО „Тризуб“ у цій рунді перемогла сильну італійську команду вислідом 3:1 і тією перемогою наша дружина закріпилася в середині показника таблиці гор, маючи досі на своєму конті: три перемоги, три нерішені і три поразки. Рівночасно закінчили свої календарні гри, резерва і три дружини доросту „Тризуба“, однак розпочали свої лігові виступи юнаки. Перша дружина змагатиметься за аматорську Чашу ЗСА.

Стан показника таблиці гор „Мейджор Дивізії“ Філадельфійської Ліги після першої рунди:

1. Басрі С.К. гор точок 9 17:1
2. Інтер 9 11:7
3. Джерман — Гунт 9 11:7
4. Вест-Честер 9 10:8
5. Поліш Ітеле 9 10:8
6. УСО „Тризуб“ 9 9:9
7. Ерінсбурге 9 7:11
8. Данубія С.К. 9 7:11
9. Фенікс С.К. 9 6:12
10. Бразілія Ф.К. 9 2:16

18-й хвилини — Данігін з гарної акції — Ю. Бакуна — І. Калиновича, здобув ведення 1:0. Після перерви „Січовики“ хвилює сповільнили темп, але їх перевага хоча й повільно, неухильно зростала. На жаль, далішні помилки змагунів нашого нападу не зуміли перемінити тієї переваги на вищий вислід, який так і залишився незмінним до кінцевого свистка судді, до речі польського походження, який виявився із свого завдання коректно.

Склад „Ч. Січ“: О. Фурман, Г. Гич, Ю. Бакун, Парк, Попович, Д. Бакун, Охрименко, Ганич, Данігін, Калинович, Дуган, Мельник, А. Бакун, Майк, Управитель і тренер Михайло Паливода.

Стан показника вершка таблиці гор Першої Дивізії Шейфер Ліги після 10-ої рунди гор:

1. Петерзон Спорт воріт 15:5 23:11
2. Пассейк П.А.Л. 14:6 25:9
3. УСВТ „Ч. Січ“ 13:7 16:15
4. Ошен Кавіті 11:9 21:21
5. С.К. Вісла 8:12 18:20

„Ч. Січ“ (мол. юнаки) — Натлі С.К. (мол. юнаки) 0:0

ВІДБИВАНКА

УСВТ „Ч. Січ“ — Савт Орандж В. К. — 3:1 сетів

У других першенських змаганнях Жіночої Відбиванки Ліги Нью Джерзі, „Ч. Січ“ зазнала поразки в дружній Савт Орандж, вислідом — 3:1 сетів: 8:15, 15:7, 12:15, 11:15. Склад „Ч. Січ“ в цій зустрічі: Д. Твардовська, Н. Моравська, І. Шеремета, О. Шеремета, О. Генсдор, О. Явна, П. Гозанець, Судіював А. Лапичак.

Нове число „Нашого Спорту“

На днях появиться нове число „Нашого Спорту“, — спортивного журналу, що його вже 15-ий рік видає УСВТ „Ч. Січ“. У цього журналу святою числом журналу є кілька статей на виховно-спортивні теми для батьків і нашого юнацтва, документальні статті про окремі ділянки спорту в сучасній Україні. Будучи органом УСВТ „Ч. Січ“, „Наш Спорт“ містить докладні дані про минулорічну активність усіх діючих ланок Т-ва, ілюстровані фото-знімками. Багато місця присвячено матеріалам про відбуту 9-ту Спортову Школу УСВТ „Ч. Січ“ на оселі „Верховина“ в Глен Спей, Н. Й.

На сторінках СУАСТ-Схід (нова назва) УСЦАК-Схід, задокументовано цілорічну діяльність цієї нашої спортової Організації. Між різнородними матеріалами знаходимо згадки і деякі факти про братні оскреслені їх реальну можливість на здобуття чемпіонату сезону 1978/79. Можливо тому нашим футболістам не виходила гра, в якій вони шим разом допустилися багатьох помилок. У першій грі „Ч. Січ“ мала перевагу і ряд можливостей до здобуття гоів, однак наші напад реалізував єдину можливість, коли в

Сен. Гурзенда висловлює признання 'молоді з МекАду

Стейтвий сенатор Джозеф І. Гурзенда стоїть, оточений групою молоді з МекАду, яка виконувала різдвяну програму в ротунді стейтвого капітолу в Гаррісбургу. Пані Катерина Кохно від місцевого Відділу УККА вручає сенаторові нагороду — признання за його акцію в обороні прав людини в Україні.

Гаррісбург, Па. — У п'ятницю, 22-го грудня 1978 року вполудне, тут у ротунді стейтвого капітолу, виступили з різдвяною програмою танцювальний Ансамбль під керівництвом Миколи Бойчука та юнацький хор, виконуючи колядки під диригентурою о. Богдана Левинського, основника цієї групи, яка створилася у 1968р. при церкві української католицької церкви Покрови Пречистої Діви

Зацікавлені читачі і спортсмени в різних Стейтах можуть замовити собі це цікаве число „Нашого Спорту“, висилаючи грошовий переказ на суму 2.00 дол., що включає поштову оплату на адресу: „Our Sport“ 680 Sanford Ave. Newark, N. J. 07106.

ВІСТКИ З УКРАЇНИ

Закінчився сезон копаного м'яча в совєтській імперії

В останній рунді гор у Вищій Лізі „Динамо“ Київ закінчило свій сезон на вищій в Ташкенті з місцевим клубом „Пахтакор“ ремісовим вислідом — 1:1, завдяки чому українські футболісти із столиці України здобули звання віцечемпіонів і срібні медалі. „Шахтар“ з Донецька зазнав поразки з ЦСКА — 4:2, але остаточно зайняв почесне третє місце і цим самим здобув бронзові медалі. „Чорноморець“ Одеса переміг „Зеніт“ Ленінград вислідом — 3:0 і зайняв 7-ме місце. „Зоря“ Ворошиловград ремисувала на вищій в Єревані з „Арагатом“ — 2:2 і остаточно опинилася на 9-му місці. „Дніпро“ з Дніпропетровська, „Грюкунгс дверма“ тієї ліги, переміг москвський „Локомотив“ — 1:0 і вивів до нижчої — Першої Ліги СС-СР. Отже в наступному році у Вищій Лізі виступатиме на усіх 18 клубів, тільки 4 українські.

Марії в МекАду, — інформація місцева газета „Стандард Спікер“ у своїй вістці п. н. „Українська церковна група розважає Гаррісбург“

Стейтвий сенатор Джозеф І. Гурзенда, спонзор цієї групи і ревний оборонець прав людини в Україні, цього ж дня отримуючи нагороду, що йому її вручила Катерина Кохно від місцевого Відділу УККА, так висловився про танцюристів і співаків цієї групи: „Це був прегарний і незвичайний виступ. Я певний, що їхнє унікальне виконання прояснило день тим особам, що були присутні під час цієї програми. Ця група виступала неодноразово на публічних і приватних імпрезах, здобувачи багато нагород і признань за їхні незвичайні виступи. Програма ця мала для мене ще й особливе значення, вона ж бо відмічувала дух релігійної свободи. Питання прав людини буде завжди мати ключове значення у сьогодишньому суспільстві“. — заявив сенатор Гурзенда.

У НЬО ЙОРКУ ПОМЕРЛА СВ.П. МАРІЯ ГОЛОВЕЙ

Нью Йорк. — У вівторок, 16-го січня, тут померла св. п. Марія з Коберських Головей, колишня вчителька і директорка Сиротинця в Самборі, Україна, яка одна з перших із нової імміграції до ЗСА вже в 1950-му році стала членкою 1-го Відділу Союзу Українок Америки в Нью Йорку, займала в ньому різні пости, була його головою, як рівнож почесною членкою Відділу. Крім того Покійна працювала на різних постах в Окружній Управі СУА в Нью Йорку. Св. п. Марія Головей залишила мужа Михайла та дочку Орісю з мужем Петром Салаяком і донями Христею і Ляною та Ляною з мужем Богданом Кекішем з донечками Улею та Ромцею, як рівнож ближчу і дальшу Родину в ЗСА та Європі.

Нове видання — дар на УВУ

Лос Анджелес (д-р І. Овечко). — Шойно вийшла велика книга альбомного формату в англійській мові з ілюстраціями і світлинами на майже кожній із 230 сторінок, у твердій обкладинці п. н. „Гардіанс оф юкрейн“ — історичні документи і спогади. Книгу видали відомі громадські діячі в Америанському континенті та піонери українського організованого життя в Каліфорнії Микола і Надія Новаки з Лос Анджелесу. Оригінальне впорядкування матеріалів робить цю книгу дуже цікавою для англомовного читача — чужинця й українця. Тут і вирізкі з преси, і документи, і спогади самого Миколи Новака, і свідчення інших — доля українського народу під окупантом, українська політика, культура і мистецтво — всі ділянки українського еміграційного життя та боротьба українського народу на рідних землях за свою волю знайшли своє місце у цій книзі живої історії України й українців на батьківщині і поза нею. З огляду ажраз на таку побудову матеріалів, переплетених із власними спогадами Миколи Новака, довголітнього українського діяча-патріота, цю книгу не тільки переглядають, а й читають з великим зацікавленням неукраїнці, а українські молоді дає в руки матеріал, з яким вона радо несе українське в чужий світ.

Подружжю Новакам приготування видання цієї книги коштували кілька тисяч доларів, але з продажу книжок вони не хочуть не тільки ніяких прибутків, але й звороту своїх видатків — певна частина накладу розсилається університетам, організаціям, бібліотекам, а більша частина йде на потреби Українського Вільного Університету як Новаківський дар УВУ.

Ціна тих історичних документів і спогадів п. н. „Гардіанс оф юкрейн“ — 20 дол., а одержані за книжку гроші йдуть на Фондацію Українського Вільного Університету.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

канадцят тисяч доларів, але з продажу книжок вони не хочуть не тільки ніяких прибутків, але й звороту своїх видатків — певна частина накладу розсилається університетам, організаціям, бібліотекам, а більша частина йде на потреби Українського Вільного Університету як Новаківський дар УВУ.

Ціна тих історичних документів і спогадів п. н. „Гардіанс оф юкрейн“ — 20 дол., а одержані за книжку гроші йдуть на Фондацію Українського Вільного Університету.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

Dr. Iwan Owechko, P. O. Box 811, Greeley, Colorado, 80631 USA.

За додатковими інформаціями і замовленнями звертатися на такі адреси: Mr. Mykola P. Novak, 1818 Effie St., Los Angeles, Calif. 90026, USA.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 20-го СІЧНЯ, 1979 р.
ГАРТФОРД, Конн. Річні збори 277 Відд. о год. 3-ій по пол. С. Кравець, фін. секр.

ЛЮДЛОВ, Масс. Річні збори Відд. 253-го о год. 6-ій веч. у парафіяльній залі церкви св. Петра і Павла 45 Ньюбей вул. Проситесь всіх прибути. П. Гаврильців, секр.

НЬО ЙОРК, Н. Й. Річні збори 19-го Відд. ім. Д. Галичина о год. 2:00 по полудні в Українському Народному Домі в кімнаті ч. 22, 140 Друга Аве. В програмі зборів: Звіт членів Управи, дискусія над звітами, звіт делегата д-ра Р. Олесницького про 29 Конвенцію, вибір нової Управи, план праці на 1979 рік, спільна перекуска. Г. Божик, голова, Р. Голіат, секр.

СУБОТА, 20-го СІЧНЯ 1979 р.

САВТ БРУКЛИН, Н. Й. Річні загальні збори Братства св. Отця Николая і Відд. 293-го, о год. 7-й вечір в церковній залі при 261 — 19-й вул. Проситесь членство взяти участь і рівночасно вирівняти членські вкладки. Управа.

НЕДІЛЯ, 21-го СІЧНЯ, 1979 р.

БРІДЖПОРТ, Конн. Річні збори 59-го Відділу УНС „Українська Січ“ о год. 2-й по полудні в залі Укр. Кат. Церкви при 457 Нобле Аве. ріг Барнум Аве. Проситесь усіх членів прибути на збори. Після зборів буде перекуска. Фін. секр. Тарас Сливинський.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори 64 Відд. точно о год. 12-й в полудне. Просимо всіх на збори, хто не платив точно буде суспендований. Управа.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори 42-го Відділу ім. Т. Шевченка о год. 2-й по пол. в УНДомі при 237 Гопе Аве. Просимо членів взяти чисельну участь. В. Марущак, рек. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 367, о год. 1:30 по полудні в кафе-терії св. Йосафата. Просимо щоб члени явилися бо є важні справи до вирішення. Контрольна Комісія здасть звіт за 1978 рік. Вибір Управи на 1979 рік. П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

ПАРМА, Огайо. Річні загальні збори Т-ва ім. Івана Франка, Відд. 334 УНС о год. 1:00 по пол. в залі Кардинал Сейвінгс при 5839 Рідж Рд. На порядку: звіт Управи, Контр. Комісії і вибір нової Управи на 1979 рік. Проситесь членів прибути. М. Задорський, предс., С. Бохонок, фін. секр., Б. Задорський, рек. секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Річні загальні збори Братства св. Йосафата Відд. 217 в залі церкви св. Йосафата, з таким порядком нарад: Відкриття, прочитання протоколу, звіт Управи, Контр. Комісії, дискусія і вибір нової Управи на 1979 рік. По зборах буде перекуска. Управа: К. Шевчук, предс., С. Васків, заст. предс., С. Мартинюк, кас., Т. Кубарич фін. секр., В. Велитович, А. Васків і Д. Марголич — Контр. Комісія, Д. Пристай рек. секр.

БРІДЖПОРТ, Па. Річні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла 383 Відд., о год. 1-й по пол. в залі Українського Горожанського Клубу при 494 Форд вул. На порядку, звіт Управи, Контр. Комісії і вибір Управи на 1979 рік. Проситесь членів прибути на збори. Й. Хома, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го СІЧНЯ 1979 р.

БОФФАЛО, Н. Й. Річні загальні збори 127 Відд., Б-ва св. Миколая о год. 1-й по пол., негайно після Служби Божої, в церковній залі при Ондайда вул. На порядку нарад звіт за 1978 рік та вибір Уряду Відділу на 1979-й рік. Проситесь всіх членів прибути на ці збори. В. Шарван, предсидки, Марія Гаврус, секретар.

БРУКЛИН, Н. Й. Річні збори Відділ 325 о годині 3:30 в

Українському Народному Домі. Василь Цюпа, секр.

ГЕРІ, Ілл. Збори Відд. 100-го год. 2-й по пол. в будинку при 39 вул. (2 блок) на схід від Джорджія вул.) Проситесь всіх членів прибути. Е. Цебак, секр.

НЕДІЛЯ, 28-го СІЧНЯ 1979 р.

ЧІКАГО, Ілл. Річні загальні збори 399 Відділу „Леви“ в Чікаго о год. 12:30 по полудні у домішній УАСТ „Леви“ 2353 В. Чікаго евеню. Присутність обов'язкова! За Управу Ю. Косачевич, голова, Р. Припхан, секр.

РІЗНЕ

ПРИВАТНІ ЛЕКЦІЇ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ як також з українознавства для дітей, молоді та старших. По інформації дзвонити на число (212) 475-1190

МАШИНКИ ДО ПИСАННЯ УКРАЇНСЬКІ, АНГЛІЙСЬКІ ТА ІНШИХ МОВ. SACHS 119 W. 23th St., New York City (212) 243-8086. Open Sat. till 5:30 p.m.

A. E. SMAL & Co. REAL ESTATE & INSURANCE 1733 Springfield Avenue Maplewood, N.J. 07040 (201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди; на життя і акціонерові поліси.

Продас і приймає на продаж нерухомості в Мейпелвуді, Ірвінгтоні та всіх доколичних місцевостях.

REAL ESTATE

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ на ФЛОРІДІ

нові хати з всім модерним влаштуванням.
5 кімнат, від \$25,000
5 кімнат, гараж \$31,500
7 кімнат, 2 гаражі \$45,500
7 кімнат, „сплит-леवल“ \$65,000
„ГАРДЕН ГОМС“
5 кімнат, гараж \$32,500
На дві родини \$65,000
Ділянки під хату від \$ 8,000

SUNNYLAND REALTY Stephen Kowalschuk — Realtor 855 N. Park Ave., Apopka, Fla. 32703 (305) 886-3060

HELP WANTED

MACHINISTS FIRST-SECOND AND THIRD CLASS Openings in Tool Room of Manufacturing Plant. Highly rewarding — all benefits including hospitalization, good salary, steady overtime. Arrow Fastener Co., Inc. 271 Mayhill Street Saddlebrook, N.J. (201) 843-6900

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS AIR CONDITIONED Обслуговування ІЛІПА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Вавдн Брукліні і перенесенням тіл з одних місць на інші. 801 Springfield Avenue IRVINGTON, N.J. NEWARK, N.J. ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

Посвячення площі „Тризуба“ 8-го жовтня м. р. Проповідус о. парох М. Канаван. Сидять (зліва): о. Р. Мірчук, о. митрат В. Головинський, о. митрат М. Харина і о. шамбелян М. Федорович

Український Народний Союз

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

P.O. Box 76 — 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

НАМОВЕ: Прошу вислати інформації про забезпечення.
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____
Місто _____ Стейт _____ Зіп код _____
МОЯ ДАТА НАРОДЖЕННЯ: _____
день _____ місяць _____ рік _____